

Shalom

(Shalom)

1964. január 12. Sierra Vista, AZ. U.S.A.

¹ [Isaacson testvér azt mondja: „Mindenki egyetért abban, Branham testvér, hogy ha szeretnél hat óráig maradni, öt vagy hat óráig... annyi időt adunk neked, amennyit csak szeretnél.” – a szerk.]... Nagyon köszönöm, Isaacson testvér. [„Senkinek sem kell hazamennie öt vagy hat előtt, úgyszólván értékelnék, ha maradnál.” Ezután Isaacson testvér egy rákos emberről kezd beszélni. Üres rész a szalagon.]...

Jó reggelt, barátaim, leülhettek. Jó újra itt lenni a puszta mélyén. Tudjátok, mi... azt hiszem, amikor utoljára itt jártam, ezt a helyet „a puszta mélyének” neveztem. Ez az a hely, ahol általában megtaláljuk az Urat, vagyis ott volt egyszer, amikor Mózes legeltette a juhokat a puszta mélyén.

Itt van ez az ember, akit felvettem nemrég, megláttam a visszapillantó tükörben idefelé jövet. Hallottam, hogy a minap kórházban volt. Imádkoztam érte és ma reggel itt ül. [Egy testvér azt mondja: „Jól van.” – a szerk.] Nos, ez jó. Nagyon örülök. Vértett. Tehát nagyon örülünk, hogy ma reggel láthatjuk.

Sajnálattal hallottam a testvérről, aki legutóbb itt volt velünk és rákos lett, kórházban van. Tudjuk, hogy ebből csak egy kiút van és ez a halál útja. Mindannyiunknak ezen az úton kell végigmennünk, akár a legigazabbak, akár a legszentebbek vagyunk, elkísérjük egymást a sírhoz. De Jézus azt mondta: „Aki hisz bennem, soha meg nem hal.” De ami ott a „halál”, az nem az, amit mi halálnak nevezünk.

² Mint amikor Jézus Lázárról beszélt, azt mondta: „Elaludt.”

És azt mondták: „Hát, majd... meggyógyul, ha alszik.”

³ Akkor Jézusnak azon a nyelven kellett mondania, amelyet ők beszéltek, látjátok, azt mondta: „Meghalt.” Azt mondta: „És miattatok örülök, hogy nem voltam ott, de megyek, és felébresztem.” Értitek?

⁴ És ekkor tette azt a csodálatos kijelentést, ami a Szentírásban van: „Aki hallja, aki hisz Bennem, annak örök Élete van; nem megy az ítéletre, hanem átment a halálból az Életre. Én vagyok a feltámadás és az Élet. Aki hisz Bennem, ha meghal is, élni fog. És aki él és hisz Bennem, az soha meg nem hal.” Értitek? Soha nem hal meg! Nincs... Egy keresztény számára valójában nincs halál. Ő...

A halál „örök elválasztást” jelent.

⁵ Tehát amikor meghalunk, mármint a fizikai testben, amiben most vagyunk, el vagyunk választva egymástól. De valójában ez a test az egyetlen dolog, ami azonosít minket egymás

számára, mert az öt érzékszervünkhöz vagyunk kötve: látás, ízlelés, tapintás, szaglás és hallás. És amíg látjuk vagy érezzük egymást, nos, addig bizonyítékunk van arra, hogy itt vagyunk. Ha valaki vak és nem lát, akkor érzi a másikat, és.. vagy hallja. És a földi érzékek jelzik a másik személyt.

⁶ De őszintén szólva, valójában még sohasem láttuk egymást. Tudtátok ezt? Soha nem láttuk még egymást. Itt hallasz valamit szólni egy testből, ami megszemélyesíti azt, ami belül van. Tehát amikor beszélünk egymáshoz, akkor valójában nem a testhez beszélünk. Hanem a szellemhez bent, de a test az a dolog, ami azonosítja a szellemet, ami belül van. És ezért, amikor beszélünk egymással, akkor... gyorsan, egyből megértjük, hogy keresztények vagyunk-e vagy sem, mert van egy közösség a szellemben, amiből beszélünk, látjátok, ami vibrál egymás felé, hogy, vajon keresztények vagyunk-e, vagy sem. Ezért nem láttuk még soha egymást.

⁷ Jézus: „Soha senki sem látta Istent, hanem az Atya Egyszülöttje jelentette ki Őt.” Látjátok? Más szavakkal Isten azonosítva lett. Isten személye azonosítva lett a Testben, az Úr Jézus Krisztusban, így Ő volt Isten kifejezett képmása. Vagyis Isten egy képmáson keresztül fejezte ki Magát, látjátok, egy képmáson, egy Emberen keresztül. Isten kifejezte Magát nekünk, és Ő volt Isten. Nem egy harmadik személy vagy második személy; Ő volt a Személy, Isten. Ő Maga volt Isten, Aki azonosította Magát, így érinthettük Őt.

⁸ Első Timóteus 3:16: „Versengés nélkül” – azaz ellentmondás nélkül – „nagy a kegyesség titka, mert Isten megjelent” – azaz megismertetett – „testben”. Hát nem csodálatos? Isten! És mi soha nem tudtuk volna megérteni Istent, ahogyan Ő egy Tűzoszlopban mozgott, és így tovább. De megértettük Őt, amikor egy lett közülünk, amikor Emberré lett. Akkor tudott beszélgetni velünk, és érintkezésbe kerülhattunk Vele, megfoghattuk, megérinthattuk meg minden. És ahogy a Szentírás világosan mondja, hogy „kezeinkkel illettük Istent”, látjátok, a kezünkkel, megérintettük Őt a kezünkkel.

⁹ Isten az emberben van. És Ő ma azonosítja Magát a Gyülekezetében. Az újjászületett keresztényekben Isten azonosítja Magát, hogy Ő még mindig Isten. És a külvilág csak úgy fogja megismerni Istent, ahogy benned és bennem látják. Ez az egyetlen módja annak, hogy megismerjék Istent, ha írott levelek vagyunk, a Szentírás levele és minden ember olvas minket. És az élet, amit élünk, tükrözi azt, ami bennünk van. Az embert a cselekedetei alapján azonosítják. Tehát a cselekedeteinknek jónak kell lenniük, látjátok, mindig jónak, mert a mi Urunkat, Jézus Krisztust képviseljük.

¹⁰ Milyen csodálatos dolog! Különösen, amikor egy olyan idős ember, mint én, itt áll és erre az életre gondol, ami elenyészik, ami a múltba vész, és előttünk áll egy jövő az Örökkévalóságban. És tudom, hogy ha csak ebben az életben reménykednék, akkor a legnyomorultabb ember lennék ma reggel. De tudom, hogy ez az élet csak árnyéka annak, ami vár ránk... Ez egy tükröződés, mert nem lehet az a tökéletes dolog, amit Isten

teremtett. Isten nem csinál semmi olyat, ami elpusztul. Értitek? Isten Örökkévaló. És ezért ez az élet, amelyben most élünk, csak tükrözi azt, ami előttünk áll. Az igazit, ami nem tud meghalni. A testet, amely nem tud elpusztulni. Az Életet, amelyet nem lehet elvenni. Értitek? És ezért igaza van a Szentírásnak, amikor azt mondja, hogy örök Életünk van, örökké élünk. Soha nem fogunk meghalni. Látod, mert Isten részévé válsz... Amikor újjászületsz, Isten részévé válsz. Látod, örökkévaló vagy az Örökkévalóságig, soha nem múlsz el. Isten része vagy, mert az Ő fia vagy.

¹¹ Most vehetnék egy másik nevet, és azt mondhatnám, hogy az én nevem egy másik név. Felvehetném édesanyám nevét, a Harvey-t, ami a legközelebb állna hozzám. A világban az édesanyám Harvey volt és akkor felvehetném a Harvey nevet. De a vér akkor is bizonyítaná, hogy Branham vagyok. Értitek? Mert az apám része vagyok. És amíg van bennem vér, még mindig az apám része leszek. Látjátok, így van. És ha Isten Szellemétől születtem, akkor Isten része vagyok, ez minden; Vele vagyok azonosítva, látjátok, hogy Ő az én Atyám. Akkor az életemnek Őt kell tükröznie; ahogy az életem tükrözi a földi apámat, abban a képben, amiben ő volt. Én... Azt mondják, hogy nagyon hasonlítok az édesapámra, tehát akkor az ő képmása tükröződik bennem. És a te édesapád tükröződik benned, és a szüleid. És így Isten, a mi Atyánk tükröződik bennünk, amikor megszületünk, és itt az Ő képmására formálódunk.

¹² Na most, ha elkezdek beszélni, soha nem jutok el a témámhoz, amiről beszélni akartam.

¹³ Mindig is jobban értékeltém az ilyen házi összejöveteleket, házi imaösszejöveteleket, mint ahogy azt az emberek gondolnák, mert a legjobb összejövetelek és a legjobb közösség általában ilyen kis házi imaösszejöveteleken van. Akkor érzem magam a legközelebb Istenhez, amikor csak egy kis maroknyi hívő gyűlik össze és ott imádjuk Őt.

¹⁴ Tehát ma reggel, úgy gondolom, harmincan, negyvenen ülnek itt, harmincan, vagy valami ilyesmi, ha a gyerekeket is beleszámítjuk. Nem tudnám... Nem vagyok túl jó a számolásban, csak ahogy áttekintem ezt a kis csoportot, mert vannak itt más szobák is, tudjátok, ahol nem látom az embereket. De amikor így összejövünk, úgy érzem, olyan közelségbe kerülünk egymáshoz, ami nem jön létre, amikor kint vagyunk egy nagy, hatalmas gyülekezetben. Ki tudjuk fejezni magunkat. Ezért gondoltam ma reggel, amikor eljöttem ide, hogy szólok a gyülekezethez és a kedves kis pásztorához. Annyira örülök, hogy sok barátomat láthatom itt, Strickeréket és mindazokat, akiket már jó ideje nem láttam.

¹⁵ És ma reggel elmondanám nektek az újévi üzenetemet, amelyet jövő vasárnap délutánra terveztem a phoenix-i összejövetelre, az auditóriumban. Mert itt bent arra gondoltam, hogy talán felveszik hangszalagra. Hogy én... Talán a Szent Szellem jobb gondolatokat adna itt, egy csoportnyi hívő között, mint esetleg Phoenixben, tudjátok, ahol a hit és a hitetlenség, és babonák meg mindenféle dolog keveredik. És akkor, ha a testvéreknek sikerül, és kiadják a kazettákat, jobb lenne így csinálni, mert innen jobb

kazettát kapnátok. Megkértem a fiúkat, hogy előbb nézzék meg az akusztikát. És amikor ma reggel bejöttem, Terry testvér azt mondta, hogy az akusztika rendben van. Szóval, ez jó. Tehát most először is, mielőtt közelednénk ehhez az ünnepélyes eseményhez, és úgy tudom...

¹⁶ Azt hiszem, azt mondták, hogy néhányan itt maradnak ebédre, együtt ebédelnek itt az udvaron vagy a házban, vagy valami ilyesmi. Ez nagyon jó. Bizonyára nagyra értékelem, hogy láthatom ahogy mindannyian összegyűltek.

¹⁷ És úgy érzem, hogy a ma reggeli üzenetem az élő Isten Gyülekezetének szól, aminek, hiszem, egy része itt ül ma reggel. És most, mielőtt rátérnénk erre az ünnepélyes részre, hajtsuk meg a fejünket imádságra egy pillanatra!

¹⁸ Mennyei Atyánk, annyira hálásak vagyunk Neked, hogy megadatott nekünk az a kiváltság, hogy Atyánkhoz szólíthatunk Téged. Mivel az, hogy *Atyánk*, azt jelenti, hogy a nagy Istentől születtünk, Aki az eget és a földet teremtette. És annyira örülünk ennek a kiváltságnak, hogy szívünkben gondolhatjuk, hogy a Te fiaid és leányaid vagyunk. Aztán látjuk, hogy Te pontosan azonosítod Magad közöttünk, hogy Te vagy a mi Atyánk; elváltoztatod gondolatainkat a világ dolgairól, és megváltoztatod az indítékainkat és céljainkat és hozzáállásunkat, és minden részünket, hogy szeressünk Téged és higgyünk Neked, és megtudjuk, hogy az ígéreteid igazak.

¹⁹ Ma reggel összegyűltünk ezen a helyen, amelyet „a puszta mélyének” nevezünk, vagyis én így nevezem, mert így gondolok rá. Nem azért mondom ezt, Uram, hogy bármiben is erre a kis csoportra utaljak, hanem valami olyasmire, ami a kicsinység természetéből fakad.

²⁰ De próbálok Mózesre gondolni, ahogy, a Te szolgád a puszta mélyén volt, talán csak ő és a juhái, talán a felesége, Cipóra, és a fia, Gersom volt ott vele. Én... Nem tudom. De ott, a puszta mélyén volt egy olyan megtapasztalása, amely megváltoztatta ezt a prófétát, egy gyáva szökevényből annak az Istennek a szolgálatába állt, Aki a feladat elvégzésére rendelte őt. Ott történt, hogy a Tűzoszlop, amely az emberi létben először jelent meg, amiről tudunk, az a Tűz ott volt egy kis sivatagi bokorban és az nem égett el. De Isten dicsősége volt az, amely azon a bokron keresztül tükröződött. Mózes, a próféta, saruját levéve közelebb ment Hozzá, és Isten megbízást adott neki, hogy szabadítsa meg Isten népének nemzetét.

²¹ Legyen így ma is, Urunk, a puszta mélyén, ahogy akkor volt! Most mi is levesszük a cipőnket, a kalapunkat, mindenünket, letesszük Krisztus keresztje alá és azt mondjuk: „Itt vagyok, Uram. Küldj engem!”

²² Áldd meg a pásztort itt, Isaacson testvérünket! Imádkozunk, hogy áldd meg őt, a feleségét és a kicsinyeit; Stricker testvért, a feleségét és a kicsinyeket; és mindazokat, akik ma reggel itt képviselve vannak.

²³ És mi összegyűltünk itt, Urunk, nem azért, hogy valami nagy dicsőséget szerezzünk, vagy hogy valami nagy dolog vezetői, vagy tisztviselői legyünk. Mi csak alázatos hívőkként vagyunk itt. Azért vagyunk itt, mert szeretünk Téged és szeretjük egymást. És ahogy látjuk egymást és ahogy összegyűlünk, úgy találjuk, úgy tűnik, hogy több gyűlik össze Istenből, ahogy minden egyes hívő eljön egy bizonyos helyre. Jézus azt mondta: „Ha az Én Nevemben teszitek ezt, akkor közöttetek leszek.” És mi tudjuk, hogy itt vagy.

²⁴ Szólj hozzánk, Urunk! És ha ezek a kis jegyzetek, amelyeket ide írtam, és az Íráshelyek, amelyekre hivatkozom ma reggel letérnek az ösvényről, arról a gondolatról, amit Te szeretnél, hogy gondoljunk, akkor, Uram, egyszerűen csak hadd hagyjuk el, és tegyük azt, amit Te mondasz nekünk! Áldj meg most minket, mert ezt Jézus Krisztus Nevében kérjük. Ámen.

²⁵ Nos, a Szentírás olvasása során, régen... még mielőtt ennyire idős lettem, jól emlékeztem. És azokban az időkben... fiatal koromban nem hoztam hosszú üzenetet, talán harminc percnyit vagy hasonlót, rögtön belefogtam egy gondolatba és azt a fejemben tartottam. De most azért tartok ilyen hosszú összejöveteleket, mert szalagra vesszük. És ez a szalag, amit a fiúk ott felvesznek, elindítják egy bizonyos időpontban, talán épp' most, az imádság elején, és az sok-sok helyre eljut, gyakorlatilag az egész világra. Tehát ma reggel beszélni fogok az újévi... arról, amit úgy nevezek, hogy az újévi üzenetem. Próbáltam... Volt három karácsonyi üzenetem, és tudom, hogy ti is itt a pusztá mélyén megkapjátok azokat a szalagokat. És a legutóbbi üzenetem a gyülekezetben, vagyis az utolsó előtti üzenetem, a *Világosságról* szólt. És ha még nincs meg az a szalag, biztos vagyok benne, hogy élvezni fogjátok. Én nagyon élveztem az ihletést, amit az Úr adott.

²⁶ Ma, amikor előttünk az új év, nem a múltra akarok gondolni, hanem a jövőbe akarok tekinteni. Ahogy Pál mondta: „Elfelejtve a múlt dolgait, a felülről való elhívás jutalmára törekszem.” És ahogy ezt kifejezik, mintha egy autó tükrén keresztül néznénk vissza. Amikor a visszapillantó tükörbe nézünk, azt látjuk, ami mellett már elmentünk. Most pedig nem úgy próbáljuk elhelyezni az üzenetet ma, mintha egy visszapillantó tükörbe néznénk. Túl sokáig tartana, látjátok, annyi mindent tett az Úr. És ti mindannyian tudtok azokról a nagyszerű dolgokról, amiket az Urunk tett, a leghatalmasabb dolgok, amiket valaha életemben láttam, néhányat Ő épp' az elmúlt néhány hónapban adott át. És hálások vagyunk azért, ami volt, de most előre tekintünk. Arra nézzük, ahová tartunk és erre az 1964-es évre.

²⁷ És most, ha itt szeretnétek olvasni, vagyis én szeretnék felolvasni néhány részt a Szentírásból, mert mindez Isten Szent Igéjén alapszik.

²⁸ És most körülbelül egy óra tizenöt percem marad erre a hangfelvételre. És ha az Úr is úgy akarja, megpróbálom befejezni, hogy ebédelhessetek. Köszönöm, hogy azt mondtad, hogy este hat óráig van időm. Ez nagyon kedves.

²⁹ Most pedig lapozzunk a Bibliában két helyre, amik közel vannak egymáshoz! Az Ószövetségben vannak. Két helyről olvasunk a témánkhoz; az Ézsaiás 62-ből és a 60. Zsoltárból. Először az Ézsaiás 62-höz lapozunk, hogy onnan olvassunk. És ez emlékeztet bennünket a mi Urunk, Istenünk hatalmára és arra, hogy milyen nagy Ő, és milyen hatalmas a mi Istenünk. Bocsánat, ez az Ézsaiás 60 a 62 helyett. Ézsaiás 60. Rendben, most ezt olvassuk, Ézsaiás 60:1 és 2.

Kelj fel, világosodjál, mert eljött világosságod, és az Úr dicsősége rajtad feltámadt.

Mert ímé, sötétség borítja a földet és éjszaka a népeket, de rajtad feltámad az Úr, és dicsősége rajtad megláttatik.

³⁰ „Nagy sötétség [Károli fordítás: éjszaka – a ford.] borítja a népeket.” Ez természetesen arról a napról profétált, amelyben most élünk.

³¹ Most pedig lapozzunk a Zsoltárokhoz! Azt hiszem, hogy egy kicsit összekavarodtam, ahogy leírtam ide az íráshelyeket, amikor tegnap este sietve jegyzeteltem, kiírtam ide. Zsoltárok 62:2-9.

Csak Istenben nyugoszik meg lelkem; tőle van az én szabadulásom.

Csak Ő az én kösziklám és szabadulásom; Ő az én oltalmam, azért nem rendülök meg felettébb.

Meddig támadtok még egy ember ellen; meddig törtök ellene valamennyien, mint meghanyatlott fal és dűlő kerítés ellen?

Csak arról tanácskoznak, mimódon vessék őt le méltóságából; szeretik a hazugságot; szájukkal áldanak, szívükben átkoznak. Szela.

Csak Istenben nyugodjál meg lelkem, mert tőle van reménységem.

Csak Ő az én kösziklám és szabadulásom; Ő az én oltalmam, azért nem rendülök meg. Istennél van szabadulásom és dicsőségem; az én erős kösziklám, az én menedékem Istenben van.

Bízzatok Őbenne mindenkor, ti népek; öntsétek ki Előtte szíveteket; Isten a mi menedékünk. Szela.

³² Ha észrevettétek a Szentírás olvasása közben, a Zsoltárok azt ismételteti: „Isten az én kösziklám.” Tudjátok, mit jelent a Bibliában a szikla? A *szikla* a Bibliában, itt, „Isten kinyilatkoztatását” jelképezi. Látjátok, „Isten az én kinyilatkoztatásom”. Ő az. Az Ige kinyilatkoztatása a köszikla.

³³ Mert Péter egy nap, amikor... Jézus feltette a kérdést: „Mit mondanak az emberek, hogy ki vagyok Én, az embernek Fia?”

³⁴ És egyikük azt mondta: „Te vagy... Néhányan azt mondják, hogy Mózes vagy Illés, Jeremiás vagy valamelyik próféta vagy.” De nem ez volt a kérdés. „Ti mit mondtok, ki vagyok?”

- ³⁵ Péter szólalt fel ezekkel a híres szavakkal, és mondta: „Te vagy a Krisztus, az élő Isten Fia.”
- ³⁶ Ő pedig így szólt: „Áldott vagy te, Simon, Jóna fia, mert nem test és vér jelentette ezt ki néked, hanem az Én mennyei Atyám. És Én ezen a kősziklán...” Látjátok?
- ³⁷ És Dávid itt így szól: „Isten a mi kősziklánk.” Isten a mi kősziklánk, amikor Isten ki van jelentve számunkra. Ez kőszikla lesz, látjátok. Isten a mi kősziklánk.
- ³⁸ Nos, a ma reggeli témám egy furcsa szó: *Shalom*. A *shalom* héberül azt jelenti: „békesség”. És ezt mondom ma reggel a Gyülekezetnek: „Shalom” – ami békesség.
- ³⁹ Finnül azt mondják *Jumalan rauha*, ami azt jelenti: „Isten békéje” legyen veletek. *Rauha*; Isten, látjátok, Isten békéje, *shalom*.
- ⁴⁰ Az újévi üzenetem 1964-re a Jézus Krisztusban kiválasztott Gyülekezetnek szól. Nem az egyházi csoportoknak; hanem a Kiválasztottaknak, a Hölgynek, a Gyülekezeti Hölgynek, Krisztus Menyasszonyának, látjátok, ők azok, akikhez szólok.
- ⁴¹ Itt a két témánkban, amit olvasunk, vagyis inkább a két Íráshelyen, látunk egy nagyon nagy ellentétet. Egyik a másikkal szemben. Ézsaiásban ez áll: „Kelj fel és világosodjál, mert Isten dicsősége eljött rád. Itt van a Világosság!” És aztán a következő versben azt mondja: „Nagy sötétség borítja ezt a népet.” És akkor, amikor a Világosság és sötétség keveredésében vagyunk, akkor én így szólítom meg a Gyülekezetet: „Shalom, békesség!” Nézzük meg, miről is van szó! Ebben az évben sötétséggel és Világossággal egyaránt szembe kell néznünk. Mi... A világ a sötétség egyik legzavarosabb időszakában van, amiben valaha is volt; és mégis a legáldottabb Világosságban áll, amely valaha is ragyogott. És van...
- ⁴² A különbség pont' olyan, mint kezdetben volt, amikor nagy sötétség volt a földön. És „Isten Lelke mozgott a vizek felett”, és Ő azt mondta: „Legyen világosság!” És Isten elválasztotta a Világosságot a sötétségtől. És hiszem, hogy most ismét abban az órában élünk, amikor Isten elválasztja a Világosságot a sötétségtől, és azt a világ másik felére nyomja, hogy a Világosság megnyilvánulhasson. És mi...
- ⁴³ Aztán a Gyülekezet... Azért mondanám nekik, hogy „shalom”, mert ez Isten békessége. Ezt szeretném hozni ma reggel nektek az új évre; nem visszatekintve, hanem előre tekintve egy új nap kezdetére. Mivel valami nagyszerű dolog áll előttünk, ahogy évek óta öröm volt, amit vártunk, az áttörés, a nagy Világosság eljövele. És most látjuk ahogy áttör a horizonton, a horizontális birodalom felett, áttör a halandó és a halhatatlanság között. Látjuk, hogy áttör az ég és a föld között, a földhöz kötött betegségből és a zaklatott világból a halhatatlan Élet, halhatatlan test és halhatatlan föld fényesen ragyogó napjába, mely soha el nem múlik. Ez „shalom” a Gyülekezetnek. Most a hívők számára a Világosság ideje jön, de az emberek számára a nagy sötétségé.
- ⁴⁴ A minap beszélgettünk, én és a feleségem, és arról az óráról beszélgettünk, amelyben élünk. Nos, azért választottam ezt a helyet, mert úgy éreztem, egyszerűen csak

elengedhetem magam, és beszélgethetek veletek. Úgy tűnik, hogy olyan idő van az emberekre nézve, ami a legszánalmasabb idő, amire csak gondolni tudok.

⁴⁵ Én folyamatosan mindent megtettem, hogy próbáljak... még ha nem is értek egyet az emberekkel a hit dolgaiban; de ha nem tudnám utána megfogni a kezét, bármilyen éles is legyen a dolog, megfogni a kezét, és azt mondani, „ez a köztünk lévő jobb megértés fényében történik”, és még mindig szeretni az illetőt, – nem csak szóban, hanem szívemből – akkor egyáltalán nem lennék arra alkalmas, hogy menjek és próbáljak beszélgetni az emberekkel. Mert látjátok, ezt kell tennünk, szeretni kell azt a személyt. Értitek? Menni az emberek közé, mindenféle rétegbe, különféle irányzatokba és csoportokba, vallásokba és így tovább, és próbálni odahelyezni a Bibliát és azt mondani: „Beszéljünk erről nem a hitvallásod vagy az erkölcsi könyved alapján, hanem a Biblia szerint!” És akkor nem... Lehet, hogy valamikor az ember nagyon élesen szól, de ha csak egy olyan gondolatom is lenne, hogy nem kedvelem azt az embert, akkor egy dolog biztos; Krisztus Szelleme eltávozott volna tőlem. Ha azt érzem, hogy nem szeretem azt az embert, akkor valami baj van velem.

⁴⁶ Mert Krisztus Szelleme, amikor űk... amikor keresztre feszítették és a saját népe verte a szögeket, a saját teremtményei, akiket ű teremtet, verték a szögeket, amiket ű teremtet, az emberi testébe. És mégis, szeretettel teli szívvel így kiáltott: „Atyám, bocsáss meg nekik, nem tudják, mit cselekszenek!” Látjátok.

⁴⁷ És én is eljutottam erre a pontra. Hiszem, hogy az emberek nem tudják, mit cselekszenek. Olyan időhöz érünk, amikor az emberi lények, úgy néz ki, annyira a gonoszság befolyása alatt vannak, hogy az már szánalmas. Úgy tűnik, a sötétség árnya van az emberek felett, ami nyomja űket.

⁴⁸ Mint például ez a dolog; beutaztam az egész országot és beszéltem, és Urunk, Istenünk azonosította, igazolta az ű Szavát és bemutatta, pontosan, és soha nem hagyta, hogy bármi elhangozzon, csak az, ami meg is történt, pontosan ahogy ű mondta, egyenesen létezésre szólítva dolgokat, és így tovább, ahogyan ű ezeket tette. És az emberek ülnek és látják ezt, és ugyanabban az állapotban mennek tovább. Értitek?

⁴⁹ Látjátok, semmi tiszteletlenség, de mint a testvérnőink, sokszor, amikor szólok hozzájuk, hogy milyen ruhákat viselnek, hogy vágják a hajukat és kis dolgok. És a férfiak, hogyan folytatják a hitvallásaikat és szolgálnak azok alatt a hitvallások és ilyesmik alatt. És űk jó emberek. Remek emberek. De mégis úgy tűnik, hogy űk... nem értik, úgy tűnik, hogy nem fogják fel. Miért? Visszamegyek a következő évben, és ahelyett, hogy jobb lenne, még rosszabb. Megy tovább. Van egy testvérnő, akinek valaha gyönyörű hosszú haja volt, de levágatta. Van egy férfi, aki egyszer úgy nézett ki, mint aki megállja a helyét és helyes dolgokért törekedett, és most megint visszamegy... Mint a kutya a hányásához és a disznó a pocsolóához, látjátok, rögtön visszamegy oda. Úgy tűnik, mintha valami lesújtott volna a népünkre, lesújtott volna a világra, és úgy tűnik, nem értik. Valami baj van.

⁵⁰ Ahogy megfigyelhetitek a mai embereket, nem találjátok meg azt az eredeti dolgot a férfiakban. Nem találjátok meg az asszonyokban sem. Most nem arról beszélek... Azért fektetem ezt le, hogy eljussunk a „Shalom”-hoz, látjátok.

⁵¹ De ha megfigyelitek, manapság a nőkben nincs meg az a hölgyhöz illő viselkedés, ami egykor megvolt. Olyanok, mintha szeretnék, de valami nem engedi őket. Úgy tűnik, mintha valami nyomasztó dolog lenne. Ha azt mondod egy hölgynek, hogy ne tegyen ilyen vagy olyan dolgot, és a hölgy felfigyel erre és elhiszi, el akarja hinni, de valami másfelé nyomja, látjátok. Szegénykém, én sajnálom őt. Annyira elkapta Hollywood hálója és a reklámok a televízióban, rádióban, újságban, az utcán, a kirakatokban, a modern öltözködéssel és így tovább, és ahogyan a többi nő találkozik vele. És úgy tűnik, hogy van valami, amitől egyszerűen nem tudnak elszakadni. A fiataljaink, az öregjeink, a középkorúak.

⁵² Úgy tűnik, van valami az emberek között. Úgy tűnik, hogy a férfiak nem rendelkeznek azokkal a férfias vonásokkal, amivel régen rendelkeztek. Az asszonyokban nincsenek meg azok a nőies vonások, amik régen megvoltak. Ha a mai férfiakat nézzük, a férfiak már nem tűnnek olyan keménykötésűnek, mint régen. Az egész egyfajta... Szarvasbőr cipőt akarnak hordani lila színben, és úgy akarnak viselkedni, mint a nők. Így igaz. Ez többé-kevésbé olyan, mint egyfajta torzulás. Egy nő le akarja vágatni a haját és úgy akar viselkedni, mint egy férfi. És egy férfi úgy akar viselkedni, mint egy nő. Értitek? És mégis jól el lehet velük beszélgetni és kedves emberek, barátságos, szimpatikus emberek. Mi okozta ezt? Ez az a nagy sötétség, ami leszállt az emberekre, valami, ami belenyomta őket ebbe.

⁵³ Ahogyan a zsidók voltak azokban a napokban, amikor Jézus a földre jött. Ézsaiás prófétált erről és azt mondta: „Úgy lesz majd, hogy lesznek szemeik, de nem látnak, és lesznek füleik, de nem hallanak.” És ezért imádkozott Jézus bocsánatért a számukra, mert ennek így kellett lennie, hogy beteljesedjen a Szentírás.

⁵⁴ És ez újra eljött hozzánk is. A Biblia beszélt erről a napról, amelyben élünk, és azt mondta, hogy ezek a dolgok eljönnek; „nagy sötétség az embereken”. És látjuk, hogy van valami, amit egyszerűen csak, az emberek akarnak, de nem tudnak.

⁵⁵ Nikodémus egy alkalommal így fejezte ki ezt az Úr előtt: „Rabbi, tudjuk, hogy Te Istentől jött Tanító vagy, mert senki sem tudná megtenni ezeket a dolgokat, amelyeket Te teszel, ha Isten nem lenne vele.” De ott volt az a sötétség, vagy vakság a zsidó népen, hogy a Messiás mehesse és a pogányok közül vegyen Magának Menyasszonyt. El kellett utasítaniuk Őt.

⁵⁶ És ez az a nagy sötétség, ami ma az egyházakat és egyebeket sújtja, és így nem látják a Világosságot, amely ragyog. Látjátok, úgy tűnik, olyan erős a nyomás. Vegyünk néhány neves evangélistát manapság, akik állandóan ébredésért kiáltanak és egyenesen az ellen munkálkodnak! Nem értik, látjátok megértés nélkül vannak.

⁵⁷ És ezt nem olyan szándékkal mondom, mintha azt próbálnám mondani: „Tehát mi megláttuk *Ezt* és dicsőség Istennek, ők nincsenek benne.” Nem azért próbálom ezt mondani, hogy az emberek azt gondolják: „Nos, Branham testvér, nálad van az egyedüli Igazság a világon.” Nem, ez tévedés. Értitek?

⁵⁸ Ezt csak annak az órának fényében mondom, amelyben járunk, és azoknak az embereknek a javára, akik próbálják keresni ezt a Világosságot. Jézus igazán mondta: „Senki sem jöhet Hozzám, hacsak az Atyám nem vonzza őt.” Egy ember sem fogja Ezt soha meglátni. Ezt csak az eleve elrendelt Mag fogja elfogadni. De ismét eljutottunk erre a helyre. A Biblia azt mondja, hogy „ti vagytok a világ világossága.”

⁵⁹ A próféta azt mondta: „Nagy sötétség van az embereken,” – a világ népein ebben az időben. És pontosan ez van most, nagy sötétség van az embereken.

⁶⁰ Isten, az Ő nagy kegyelmében, ahogyan mindig is hirdettem és próbáltam kiállni mellette, mindig megmutatja az Ő történéseit az égből, az Ő nagy, jelentős eseményeit, amelyek az égben történnek, mielőtt a földön bekövetkeznének. Ő tükrözi Magát. Más szavakkal, mielőtt a Messiás eljött volna egy olyan helyre, ahol a szolgálata elkezdődhetett, egy csillag tűnt fel az égen, amely elvezette az embereket, a bölcseket arra a helyre, ahol Ő volt. Ahogy az előző üzenetemben hallottátok, hogy Isten hogyan foglalkozott a bölcsekkel abban az időben, amikor álom által fordította őket más irányba, és álmában elmondta Józsefnek, hogy hogyan gondoskodik az Ő Fiának jólétéről. Mivel József álmot látott, volt...

⁶¹ Az álom másodlagos dolog, valami, ami félreérthető, mert az embereknek lehetnek olyan álmaik, amelyek nem helyesek. De abban az időben nem volt próféta a vidéken, látjátok, nem volt próféta, ezért Istennek azt kellett használnia, amivel dolgozni tudott. És ez azt tanítja nekünk, hogy Isten minden képességet használhat és mindent, amit teszünk, ha azt Neki szenteljük. De először oda kell szentelni Neki. Legyen a ti elmélkedésetek, ami valóban az álmotokat tükrözi, látjátok, mert ez a tudatalattitok... Ha megnézel egy álmot, látni fogod, hogy az valami olyasmi, amin gondolkodtál, vagy valami ilyesmi. Általában, látjátok. És akkor tartsd az elméd Istenen, látod, így az tükrözni fog valamit az Ő számára! És bármi is vagy, az hadd tükrözze Őt!

⁶² Tehát, az égen, észrevettétek... Látom itt ezt a Fényt a képen, a Life magazinból, amit a testvér, aki ebben a házban lakik, kitett a falra, a Világosság háromszögét.

⁶³ Történetesen csak eszembe jutott. Ha valamelyikőtöknek megvan a Lamsa Biblia-fordítás, ha észreveszitek, a borítóján egy hármass, trinitárius fény van, egy fény-háromszög, mint egy glória. És amikor Dr. Lamsa, egy barátom, személyes barátom, a Bibliát fordította... Ez Isten régi, héber szimbóluma, az igazi trinitárius módon, ahogyan Ő van; nem három Isten, hanem ugyanannak az Istennek három megnyilvánulása: Atya, Fiú és Szent Szellem. A Fény egy teljes fény-kör, háromszög alakban, ami azt jelenti, hogy Isten

három tisztségben fog lakozni: az Atyaság, a Fiúság és a Szent Szellem korszaka, mind ugyanaz az Isten.

⁶⁴ De megfigyeltétek, hogy mielőtt a Hét Pecsét feltárult, mielőtt a nagy, titokzatos Fény megjelent az égen, itt fent Tucsonban, Flagstaff felett, ahol voltunk? Fred testvér... A férfiak közül ketten voltak velem azon a reggelen. Amikor hónapokkal előtte el lett mondva, hogy ez meg fog történni. Fred Sothmann testvér és Gene Norman testvér is itt ültek ma reggel, amikor... ott voltak, amikor a robbanás történt, nem tudva, hogy ezek a dolgok be fognak következni. És Ő visszaküldött engem, azt mondta, hogy érkezett az idő erre a Hét Pecsétre, amely magába foglalja az egész Biblia hét titkát, ami be volt pecsételve ezzel a Hét Pecséttel. És ahogy ezek az angyalok, a Gyülekezeti Korok hírnökei az út során kinyitották ennek egy bizonyos részét, de a hetedik órában, a hetedik hírnökkel mindezek a titkok elvégeztetnek. Értitek? A hetedik földi hírnök, látjátok, ez az angyal, akiről Ő beszél, akkor a földön volt. Az *angyal* azt jelenti, hogy „hírnök”. És aztán, ezután látott egy másik Angyalt leszállni, nem a földi angyalt, aki megkapta az Üzenetet itt, hanem egy másik, hatalmas Angyal jött a Mennyből, szivárvánnyal fölötte, és a földre és a tengerre tette a lábát, és megesküdött arra, Aki örökkön örökké él: „Idő többé nem lesz.” De mielőtt feltörte azt a Hét Pecsétet, hogy kinyilatkoztassa azokat, amit csodálatosan megmutatott, először az égen mutatta meg.

⁶⁵ Aznap szerte az Egyesült Államok déli részén és Mexikóban lefényképezték. Ott van most a Life magazinban, még mindig rejtély a számukra. De Ő kihirdeti az égen, mielőtt megteszi a földön. Mindig ezt teszi. Először az égben mutatja be a jeleit.

⁶⁶ Még a csillagjegyekben is. Nem térek vissza csillagjegyek tanításához, de csak megmutatom nektek, hogy az ég hirdeti. Megtaláljuk a csillagjegyekben, a csillagképekben, hogy Ő az egész Bibliát kihirdette a csillagjegyek képeiben. Megértjük, hogy ott kezdődik, a legelső dolog a csillagjegyekben a Szűz, és az utolsó kép a csillagjegyekben Leo, az Oroszlán, ami azt mutatja, hogy Jézus először egy Szűz által jön a földre, másodszor pedig Júda törzsének Oroszlánjaként jön el. Éppen azelőtt átmegy a keresztbe rakott halakon, a rák korszakon, amiben most élünk. „És az ég teljessége Őt hirdeti” – mondja a Biblia.

⁶⁷ Néhány hónappal ezelőtt prédikáltam az imaházban tartott összejövetel-sorozaton *A Hét Gyülekezeti Kor-ról*. Talán mindannyian hallottátok. És amikor a végére értem, hogy felrajzoljam a táblára a hét Gyülekezeti Korszakot, hogy hogyan jött be, és hogyan ment ki a Világosság. És azt hiszem, talán megvan itt nálatok valahol; de mindenesetre a köreinkben van, ismerjük. És különös, hogy az utolsó napon, amikor az utolsó gyülekezeti kor lett felrajzolva, ez a nagy Tűzoszlop – mely közöttünk van – leszállt több száz ember közé, és hátrament az imaház hátsó falához. És ott, százak előtt felrajzolta azokat a gyülekezeti korokat, elsötétvedve és megvilágítva, pontosan úgy, ahogyan azt a táblára rajzoltam. Titokzatos módon!

⁶⁸ Tehát, a minap, a gyülekezeti történelem eseményénél most... A Bibliában a Hold a „gyülekezetet” jelképezi, a Nap pedig „Krisztust”. Mert a Jelenések könyvében, a 12. fejezetben azt találjuk, hogy az asszony, aki a „gyülekezet” volt, a Holddal a lába alatt találtatott és a Nappal a fején, tizenkét csillaggal a koronájában. Ami... a régi ortodox zsidó törvény a lába alatt volt, átlépett azon a Nap világosságába. A tizenkét csillag a „tizenkét apostol”, akik elhozták nekünk az üzeneteket, a Szent Szellem alatt. Tehát megértjük, hogy a Hold azért van az égen, hogy tükrözze a Nap fényét, a Nap távollétében. Fényt ad nekünk, hogy elboldoguljunk. De ez még mindig... Nem számít, hogy mennyit tükröz, még mindig nem tökéletes fény, mert ez tükröződés. És a Nap a Holdra ragyog, és a Hold a Nap távollétében tükrözi annak fényét. De amikor a Nap felkel, akkor a Holdra már nincs szükség.

⁶⁹ És ma a Gyülekezet az Isten Fiának távollétében tükrözi az Ő Fényét. A Gyülekezet a Világosság tükröződése. Mert Ő mondta: „Egy kis idő és a világ nem lát engem többé. De ti látni fogtok engem, mert veletek, sőt bennetek leszek a világ végezetéig. A cselekedetek, amelyeket tesztek...” Világosságok, melyeket Ő tett láthatóvá. És nincs Világosság, csak Isten Igéje által. Ott volt...

⁷⁰ Ez a Nap Isten Igéje. Kezdetben Isten azt mondta: „Legyen világosság!” És amikor Isten megnyilvánult Igéje... Amikor Isten Igéje megnyilvánult, akkor lett világosság. Először Isten kimondta. Mi volt, amikor nem nyilvánult meg? Akkor még nem volt világosság. De amikor Ő szólt, és aztán megnyilvánult, igazolódott, az Ő Igéje beigazolódott, a világosság létrejött.

⁷¹ És most is ez az egyetlen módja annak, hogy megtörténjen, amikor az Ige igazolást nyer, Isten írott Igéje igazolást nyer, akkor mutatja meg a Világosságot. Így, egy rész megvilágosodik, vagy elsötétedik minden korszak számára. Megtaláljuk a gyülekezeti korokban, megtaláljuk az ószövetségi gyülekezeti korokban. Minden alkalommal, amikor elérkezett az idő az utazás egy bizonyos megnyilvánulására, egy próféta jött a földre. És az Ige a prófétához jött, és ő élővé tette az Igét. És amikor ez az Ige azonosítva lett, Istent tükrözte. És ott volt az a korszak, ott volt a Világosság. És ma is így jön a Világosság.

⁷² Nincs semmi bajom semmilyen felekezettel, az emberekkel. De a rendszerek ellen van minden, ami csak eszembe jut, mert azok helytelenek. És az első rendszer, ami valaha is felemelkedett, az a római rendszer, a római katolikus egyház volt. Ez volt az első szervezet, amelyet valaha is megszerveztek, a római katolikus egyház, Nicea, Róma. Körülbelül 325 évvel Krisztus halála után, 325-ben létrejött a római egyházi szervezet, amely összefogta az embereket és kirekesztett minden mást, ami ezzel ellentétes volt. Innen kapták a furcsa tanításaikat, és ott kezdték el az Igétől távolodó rendszert. És ez az egyház azóta épp’ a sötétséget tükrözi, mert abban az időben volt, amit át is vettünk, amit úgy hívunk, hogy „sötét középkor”, körülbelül ezer évig. Ezt minden történész és bibliatudós, és hasonló úgy ismeri, hogy a sötét középkor, amikor a római egyház irányított mindent.

⁷³ És ez a római egyház „a paráznák anyja”, a Biblia mondja a Jelenések 17-ben: „szajha volt, és paráznák anyja”. Nos, ez egy erkölcstelen, szennyos életű asszony. Mindkettő ugyanaz a dolog, mindkettő ugyanaz. Tehát ha szajha, akkor annak asszonynak kell lennie. Ezért, vegyétek észre, hogy nem „parázna”, hanem „paráznák”. Értitek? „Ő”, egyes számban, „szajha”. Aztán az egyházakat „paráznáknak” nevezi, a római szajha leányai. Ő az anyja mindegyiknek, a szervezet anyja.

⁷⁴ És nem különös vajon, hogy ebben az időben, amikor mindezen dolgokon átmentünk, és az Üzenet bejárta a földet a szervezet ellen, és robbantotta azt jobbról-balról, hogy ebben az órában, ami 1933 óta meg lett mondva, amikor a Szent Szellem adta nekem azokat a látomásokat, és megmutatta nekem a végidőt, hét dolgot, amiről beszéltem, és öt közülük már megtörtént, tökéletesen, pontosan; mint Németország és Olaszország és az összes háború és a nemzeti dolgok? Nagyon ritkán szólt nekem ezekről a dolgokról. De ezek pontosan úgy történtek meg, ahogyan Ő mondta, hogy történni fognak. Hogy hogyan megy Mussolini Etiópiába, és Etiópia elesik a léptei nyomán, és aztán, hogyan jut szegénybe, és a saját népe leköpi és megszégyenül, fejjel lefelé felakasztva az utcán, azzal a prostituálttal, akivel együtt élt. Hogy az amerikaiak háborúba fognak szállni Németországgal, és szörnyű vereséget szenvednek egy helyen, amit úgy hívnak... Egy nagy vonal, ahol beton erődítmények voltak, azt hiszem, Siegfried-vonalnak hívják. Van egy Maginot-vonal is, azt hiszem, az a franciáké volt. Igaz? A Siegfried-vonal pedig a német vonal volt. És az Úr megengedte, hogy lássam tizenegy évvel azelőtt, hogy megépült volna. És egyáltalán nem akarták beismerni, hogy ott vereséget szenvedtek, az amerikaiak nem akarták beismerni, annyira, hogy majdnem odaveszett az egész hadsereg. Amikor bementek oda, a németek a fegyvereiket egyenesen arra a hadoszlopra irányították, és hagyták, hogy a bemenjenek egyenesen oda, és csaknem elpusztították őket. És én láttam ezt tizenegy évvel azelőtt, hogy a Siegfried-vonal alapjait lefektették volna, vagy bármi mást. És az összes többi dolgot, mint például a gépeket és autókat, és hogy minden pontosan úgy történt, ahogy Ő mondta, egészen addig, amíg majd egy asszony uralkodik ezen a nemzetben, ami talán az egyház. És azután jön el a vég.

⁷⁵ Most pedig azt találjuk, hogy mindezen dolgok közepette, és ahogy a szervezet ellen kardoskodtam, vajon nem furcsa, hogy a római pápa először hagyja el Rómát, hogy elmenjen Jeruzsálembe? [A gyülekezet azt mondja: „Ámen.”] És ezzel... Jeruzsálemet a világ legrégebbi egyházaként tartják számon.

⁷⁶ Amikor Melkisédék találkozott Ábrahámval a királyok legyőzése után, Ő volt Jeruzsálem királya, egy Pap, aki Krisztus volt, Isten volt. Melkisédék nem lehetett senki más, csak Maga Krisztus, vagyis inkább Maga Isten, látjátok, Maga Isten, mert Neki nem volt atyja és anyja. Értitek? Jézusnak volt apja és anyja is. Tehát ez az Ember apa nélkül volt és anya nélkül, nem volt napjainak kezdete, sem életének vége. Bárki is Ő, még mindig él. És akkoriban Ő Sálem királya volt, amit úgy értelmezünk, hogy „a béke, Shalom

királya”. Jeruzsálem királya, aki találkozott Ábrahámval, és a harc után bort és kenyeret; úrvacsorát adott neki. Nagyon szép előképet találunk itt a Zsidókhoz írt levél 7. fejezetében. Nos, kenyeret és bort adott neki, miután a harc véget ért. Ahogy Ő...

⁷⁷ Ez az első dolog, amit venni fogunk, miután belépünk az Új Királyságba, újból együtt fogunk enni Vele az Atya Királyságában, kenyeret és bort. „Nem iszom többé a szőlő gyümölcséből és nem eszem többé kenyeret, amíg nem eszem veletek újból az Atya Királyságában, azon a napon.”

⁷⁸ Most pedig, amikor megértjük, hogy miután „Shalom” királya eljött a városból, akkor később azt hitvallás foglalta el. És folyamatosan hitvallás volt, de képviseli a régi egyházat. És az Újszövetségben azt tanítják nekünk, – el ne mulasszátok ezt megérteni, az Újszövetségben, – hogy mi nem ebből a városból, a földi Jeruzsálemből vagyunk, hanem az Új Jeruzsálemből, odafentről. Jeruzsálemnek tehát a Holdnak kell lennie, de nem a fenti, az Új Jeruzsálemnek. Tehát a Hold a gyülekezetet jelképezi, a földit.

⁷⁹ És nem furcsa, hogy éppen a pápa jeruzsálemi útja előtt a Hold az égen teljesen elsötétült, épp’ néhány nappal azelőtt, hogy ő útnak indult? Ide is eljön, tudjátok. Erről még soha nem volt szó, látjátok. De mit mutat ez? Azért teszi, hogy megnyerje a közösséget, ahogy Jeruzsálemben érkezése utáni napon találkozott a görög ortodox hierarchiával. És ez mit tükröz? Közösséget; azt akarják, hogy a protestánsok és a katolicizmus egyesüljön, amit most is tesznek, és teljesen meg is fogják tenni. És Isten ezt tükrözte nekünk a Holdban, a teljes elsötétedésben. Az Ő kegyelméből és irgalmából...

⁸⁰ Láttam valamelyikőtök az újságot, amiben a Holdról készítettek képeket? Itt van nálam. Micsoda tökéletes kép! Kihagyták a hetedik korszakot, ami még nincs meg, pontosan úgy, ahogy felrajzoltam a Szent Szellem által a Gyülekezeti Korokat. Hat van, a hetedik még nem ért véget. A Hold hat állapota, hogy milyen fényes az első gyülekezeti korszakban; sötét a másodikban, harmadikban, negyedikben, ötödikben és hatodikban; pontosan úgy, ahogy a Szent Szellem megengedte, hogy felrajzoljam a táblára, és aztán azonosította Magával ezeket az imaház falán, két évvel ezelőtt. Maga a Hold tükrözi és a tudomány újra veszi a képet a Gyülekezeti Korokról, ahogy felvették azt a Világosságot ott, és betették a Life magazinba a Pecsétek megnyitásáról, a hetedik angyal korában történő kinyilatkoztatásról. A hetedik hírnök szolgálatának napjaiban Isten titkai, mindazok, amik rejtélyek voltak a korszakok során, kellett, hogy ki legyenek nyilatkoztatva, nyilvánvalóvá kellett, hogy váljanak abban az időben. És Ő ezt meg is tette! Az Ő Beszéde nem hibázik. Hát nem titokzatos ez? Isten felrajzolta az égből ugyanazt, ami ott megvan, és Isten megengedte, hogy ugyanazt felrajzoljam a táblára, és azután Ő Maga is. Így háromszor is tökéletesen azonosította ezt, és épp’ azelőtt, hogy a pápa Jeruzsálemben ment.

⁸¹ Ami a gyülekezet volt, a Hold a gyülekezet, a gyülekezetet képviseli. És a gyülekezet előtt a világ árnyéka áthalad a Holdon. És a világi izmusok árnyéka, a világiasság árnyéka,

a világi egyház árnyéka végigsöpört rajta, hogy elsötétítse a Biblia összes Fényét. A világ bejutott a Világosság tükrözésébe. Értitek? A világ bejött a Hold fényébe, és kitakarta a Napot. És a Hold tükröződése, aminek világosságot kellene adnia a Földnek, elsötétült. És Ő bejött, és felrajzolta a képeket, pontosan úgy, ahogyan tette, ihletésből, mielőtt megtörtént volna.

⁸² Azt hiszem, Simpson testvérnőnek megvolt a tucsoni újság. Nem tudom, hogy Simpson testvérnő tudta-e... Akkor még nem értette ezt. Azt mondta: „Kivágtam neked néhány képet és néhány megjegyzést az újságból” – és átadta nekem.

⁸³ És valami furcsa dolog jutott eszembe. Bementem, felvettem, ránéztem és azt mondtam: „Itt van, pontosan, amit kerestem.” És ott volt az újságban.

⁸⁴ Simpson testvérnő talán meg tudja mondani, hogy melyik újságban van, ha szeretnétek beszerezni egy példányt belőle. [Simpson testvérnő azt mondja: „December 28.” – a szerk.] Hogy mondd? [„Ez a december 28-ai esti kiadás.”] December 28-ai esti kiadás.

⁸⁵ Látjátok, mielőtt elment Jeruzsálembe, hogy kitakarja a Világosságát, vagy bármilyen hozzáférését, amiye csak van. Bármilyen ideje, helyzete és bármilyen joga is van ahhoz, hogy világítson, most teljesen kitakarja azt az utolsó korszakra, a hetedik gyülekezeti korszakra, amikor sötétségbe megy. Micsoda nagy dolgot mond nekünk az Úr! Mindenben! Soha nem hibázott, amit Isten az égben kihirdetett és elmondott, látták és itt azonosította és igazolta, hogy ez az abszolút Igazság.

⁸⁶ Sötétség. Ez a Laodiceai Gyülekezeti Kor. Amikor Jézus, Aki az Ige, a Laodiceai Gyülekezeti Korban kívül volt a gyülekezeten, kopogtatva az ajtón, próbált bejutni. Sötétség, nagy sötétség borítja ezt a népet. Ugye igaza volt a Bibliának?

⁸⁷ A Szentírás tökéletessége! Dicsőség az Ő nagy Nevének! A pápa látogatása annak a jele volt, hogy az egyházak elsötétítették az Ő megnyilvánult... A Biblia volt a világnak megjelenő Világosság. Jézus mondta, hogy Ő a világ Világossága. A Biblia mondja, hogy Ő az Ige. És a megnyilvánult, vagy igazolt Szentírás a Világosság. Tehát nem fogják engedni nektek, hogy ezt tegyétek, amikor az erőre kap. És láttuk előre jelezve, ihletés által elmondva, mielőtt megtörtént volna; előre jelezte a Hold és mutatja, hogy folyamatban van és épp itt történik.

⁸⁸ Az óra elérkezett hozzánk; sötétség, nagy sötétség. Nagy sötétség van most az embereken, erről van szó. Mit jelent ez az egész? Hol állunk? Milyen órában vagyunk? Milyen közel vagyunk az Eljövetelhez? Nos, azt mondjátok: „Amikor mindnyájuknak ébredése van.”

⁸⁹ „Ne félj, kicsiny nyáj, ez az Atyátok jóindulata, hogy nektek adja a Királyságot.” Rendben.

⁹⁰ Mit jelent ez? Isten elkezdte szétválasztani a Világosságot a sötétiségtől, látjátok, visszaszorítva azt, ahogyan kezdetben tette, hogy bemutassa egy új nap hajnalát.

A gyülekezeti korok elhalványulnak. Isten a sötétséget egy helyre szorítja, ezt kell tennie, hogy a gyülekezeti szervezetek elhalványuljanak, a világ elhalványuljon. A világ eltakarja a dolgot, és a világiasság vette át az egészet. Akkor ugye igaza van Istennek? Világi dolgokkal, világias öltözködéssel, világias viselkedéssel és világias élettel... ez a világ!

⁹¹ Nem a világból valók vagytok, kis gyermekeim. Ti a Mennyből vagytok. Ez nem az otthonotok.

⁹² Miért kellene nekünk, idősebbeknek visszafelé tekinteni és próbálni újra fiatalnak lenni? Nem tudjuk megtenni. De mi előre nézünk, nem pedig hátra. *Erre* tekintünk, ami volt és tudni akarjuk, hogy mi lesz. És várjuk azt az órát, afelé törekszünk.

⁹³ Oly sok jó, őszinte ember ragadt meg ma ezekben a hitvallásokban, ezekben a gyülekezetekben és szervezetekben, „amelyeknek megvan ugyan az istenfélelem formája, de tagadják annak Erejét” – ahogyan a Timóteusnak írt második levél 3. fejezete mondja.

⁹⁴ A nagy sötétség, Izrael megvakítása a pogányok megvilágosítására volt. Most pedig a pogányok megvakítása Izrael megvilágosítására van. Olyan ez, mint a nappal és az éjszaka; az egyik oldalon sötétség van, a másik oldalon világosság; és aztán a világosság átmegy a másik oldalra. Tehát ahogy a Hold elhaladt és a világ sötétségének tükröződése elfojtja annak fényét, azt tükrözi számunkra, hogy a pogány gyülekezeti kor véget ért. A Gyülekezet elkészíti Magát, egy ideje már készülődik, eljött az Elragadtatás ideje. Mert a pogányok felett erősödik a sötétség és a zsidók felett hamarosan felvirrad a hajnal. A Nap keletről nyugatra vándorolt, és mi a nyugati parton vagyunk. A Világosság csak egy dolgot tehet, visszamegy keletre, a másik oldalra. Ugye értitek? A Világosság csak keletre mehet, vissza oda, ahonnan indult; Izraelbe. Isten egy időre megvakította őket, de a sötétség most a pogány világra nehezedik, elborította az egészet. Pogányok fogják tiporni Jeruzsálemet, míg a pogány korszak befejeződik. Jézus mondta így. És most vége van, nagy sötétség borult az emberekre. Isten tükrözi ezt az égen, ahogyan a földön is megmutatta, mielőtt mindez megtörténik. Ebben vagyunk.

⁹⁵ Jó emberek ragadtak meg ebben a dologban, jó emberek, őszinte emberek. Mint Mária és József; nagyon őszinték voltak, látjátok, azt hitték, hogy Ő velük van, pedig nem volt. Mária és József, tudjátok, amikor felmentek az ünnepre, Jézus tizenkét éves volt, azt gondolták, feltételezték, hogy velük van, de nem volt. Jó emberek, ma is ugyanezt gondolják. Ezek az emberek, akik az Egyházak Tanácsában szerveződnek, ezek az emberek ezekben a szervezetekben azt hiszik, hogy jó dolgot tesznek. Azt feltételezik, hogy Ő velük van, pedig nincs. Látjátok, sokan gondolják, hogy Ő velük volt, amikor kezet fogtak a prédikátorral és beírták a nevüket a könyvbe, pedig nem így volt. Sokan hitték, hogy amikor az „Atya, Fiú, Szentlélek” nevében meghintették, konfirmálták, keresztelték meg őket, azt gondolták, hogy Ő velük van. Ők jó emberek. Mária és József jó emberek voltak. De a tény az volt, hogy Ő nem volt ott! Ne feltételezzetek semmit!

⁹⁶ Mi a Világosság? Isten igazolt, mondott Igéje! Azon kívül nincs Világosság. Értitek? Zseblámpával nem lehet megvilágítani a földet. Ehhez Isten megjelent Igéje kell; a Nap. [Nap/Fiú— angolul mindkét szót ugyanúgy ejtik ki.— a ford.]

⁹⁷ Jó emberek voltak. Figyeljétek meg az Ő Igéjének pontosságát, hogy mennyire tökéletes! Észrevettétek, mit mondott Mária? Na most, kedves katolikus emberek, semmi bajom veletek. Nincs semmi bajom veletek. Ez a rendszer, amiben vagytok. És ti protestánsok, ugyanez a helyzet. A rendszerrel van baj!

⁹⁸ Mária, „Isten anyja”? Vegyétek észre, hogy egy tizenkét éves Fiú, a saját Fia kellett, hogy helyreigazítsa. A Bibliában egyetlenegyszer sem fordul elő, hogy Jézus valaha is „anyjának” nevezte volna Máriát. Nem volt az anyja. Hogyan is lehetne ő „Isten anyja”? Csak egy anyaméh volt, amelyet Ő arra használt, hogy a földre jöjjön, hogy megjelenjen a földön, az anyaméhen keresztül. Egyáltalán semmi köze ahhoz, egyetlen Íráshely sem mondta soha, hogy az „anyja”.

⁹⁹ Figyeljétek meg, hogy Mária mennyire téved, de az Ő Igéje mennyire tökéletes! Azt mondta Neki, amikor rátalált a templomban, ahogy tizenkét évesen a teológusokkal vitatkozott... Megdöbbsentette őket, egy tizenkét éves Fiú; még iskolába sem járt, vagy ha igen, nincs róla feljegyzés. De egy tizenkét éves Fiú zavarba ejtette a bölcseket a templomban a bölcsességével. Mária azt mondta: „Atyád és én könnyek között kerestünk Téged.” „Atyád!” Maga az úgynevezett anyja mondta: „A te atyád, József és én könnyek között kerestünk Téged.”

¹⁰⁰ Mit mondott neki? „Nem tudjátok, hogy nekem Atyám dolgaival kell foglalkoznom?” Ha József dolgaival foglalkozott volna, akkor házakat épített volna, vagy egy ácsműhelyben lett volna. De Ő nem József fia volt. „Én az Atyám dolgával foglalkozom.” Helyreigazítva ezeket a felekezeteket, hitvallásokat és dolgokat, amikről hallok. „Az Atyám dolgával foglalkozom.” Soha nem ismerte el, hogy József lett volna az apja. De Mária azt mondta, és Ő odafordult, és helyre igazította.

Mária azt mondta: „Atyád és én kerestünk Téged.”

¹⁰¹ Ő így szólt: „Az Atyám dolgával foglalkozom” –megmutatva, hogy nem József volt az apja. Az Ő Szavai tökéletesek, látjátok.

¹⁰² De Mária és a többiek csak feltételezték. Nos, látjátok mi volt ez; magával ragadta a hév. Meg akarta mutatni ezek előtt a papok és egyebek előtt, hogy ő nem olyan fajta asszony. És miközben ezt tette, teljesen lerombolta a bizonyágtétele alapját, miután bizonyágot tett, hogy egy Angyal jött hozzá és azt mondta, hogy „fogansz és Fiút szülsz” – nem ismerve senkit, egy szűztől született Fiú. És itt a nagytanács előtt azt mondja: „József, a Te atyád itt, és én Téged kerestünk.”

¹⁰³ És az a tizenkét éves Fiú azt mondta: „Az Atyám dolgával foglalkozom.” Megdorgálta őt: „Nem ő az Én Atyám!”

- ¹⁰⁴ Nézzétek a mai egyházat! Magával ragadják a tanácsok és a világ dolgai, mostanra elsötétült. Isten megdorgálja őt!
- ¹⁰⁵ Jézus soha nem szólította őt „anyá”-nak. Egy nap meglátogatta Őt az összejövetelén, egy olyan házban, mint ez. Valaki jött, és azt mondta: „Kint, az ajtó előtt vár rád anyád és a testvéreid.”
- ¹⁰⁶ Ő így szólt: „Ki az Én anyám és az Én testvéreim? Kik ők?” Körülnézett a tanítványaira és azt mondta: „Akik az Én Atyám akaratát teljesítik, azok az Én anyám, az Én fittestvérem, nőtestvérem és így tovább. Ők azok.”
- ¹⁰⁷ És a kereszten, amikor haldoklott, így szólt Jánoshoz, az ifjú tanítványhoz: „Íme, a te anyád.” „Asszony, íme a te fiad.” „Fiú, íme a te anyád.” Látjátok, soha nem állította Magáról. Nem az ő Fia volt. Isten Fia volt. Mária csak egy méh volt.
- ¹⁰⁸ Ez ma reggel egy ház, de nem az Egyház. Az Egyház benned van, Krisztus. A halandók lelke, akik itt ülnek, mennyei helyeken találkoztak. Ez Krisztus, nem a ház. A ház rendben van, betölti a célját, de csak találkozóhelyként szolgál. Mária csak egy anyaméh volt, amelyet Ő arra használt, hogy eljöjjön a földre, hogy azonosítsa Magát az emberek között. Nem „Isten anyja”, ahogyan ez a ház sem Isten Egyháza. Csak erre használják.
- ¹⁰⁹ Igen, sok barátunk azt gondolja most, olyan emberek, jó emberek, mint Mária és József, azt gondolják, hogy Ő velük van, amikor ezt teszik. De ahogy akkor, úgy most is tévednek. Azt hitték, hogy ők Vele vannak, de nincsenek. De amikor megkeresztelkedtek, az emberek azt gondolhatták: „Ő, én befogadtam Őt, amikor elfogadtam és megkeresztelkedtem.” Ez nem így van, amíg a mondott Ige nem tükrözi Önmagát.
- ¹¹⁰ De, a Kiválasztottak... Mi a helyzet most a Világossággal? Annyit beszéltem a sötétségről, és az időm felénél járok, fél tizenkettő van. Most fordítsuk meg a dolgot! „Nagy sötétség van az embereken.” Most mi a helyzet a Világossággal? Azt mondta, hogy nagy sötétség lesz az embereken, de lesz Világosság: „Kelj fel és világosodjál, mert eljött a Világosság!” Hogyan lehet sötétség és Világosság? El kell különíteni. És csak egy dolog választja szét, a megjelent Ige, szétválasztja, átnyomja a másik oldalra... *Itt* sötétség van a földön, de amikor Isten megjelent Igéje, a Nap, amit az Ige szólított létre, megmutatkozik, a sötétség átfut a másik oldalra. És ez történik most is, a sötétség elválasztja magát a Világosságtól. Most pedig a kiválasztott Gyülekezet ebben a sötét órában... Amit órákig folytathatnánk, de azt hiszem, eleget mondtam, hogy megértsétek, mit jelent a Szentírásban, amit olvastam, hogy „nagy sötétség van ezen a népen”.
- ¹¹¹ Most pedig azt mondom a Gyülekezetnek: „Shalom! Isten békéje.” Békesség! Minden igaz héber, amikor találkozik a másikkal: „Shalom.” Más szavakkal: „Jó reggelt! Isten legyen veled! Isten békéje menjen veled!” Ez: „Jó reggelt! Örvendek!” Ez a napkelte, Gyülekezet. Sötétség borul az emberekre, de a Gyülekezetnek: „Jó reggelt!” Krisztus megjelenik közöttünk. „Shalom! Békesség!” Halleluja! „Shalom!”

¹¹² Amikor látjuk a sötétséget leereszkedni, – sötétség éppen a nappal előtt – akkor tudjuk, hogy a hajnalcsillag ott lebeg, hogy bemutassa az érkező Napot. Ilyenkor ragyog fel a hajnalcsillag. Ez a köztes időszak. Mindig a nappal előtti néhány percben van a legsötétebb, minden elsötétül, a Hold nem világít. A nappal előtt van a legsötétebb, mert a világosság nyomja a sötétséget. De a hajnalcsillag előjön és azt mondja: „Jó reggelt! Shalom!”

¹¹³ Ez Ő közöttünk, az Ő Igéje azonosítva. Shalom! A nagy nap hamarosan felvirrad, amikor egy fényes és tiszta reggel áttör az Örökkévalóságba, amikor az Ő választottai összegyűlnek az égen túli otthonukba. Mikor a neveket szólítják odaát, én ott leszek. A nevünk az Ő Könyvében van, ott leszünk. „Shalom! Jó reggelt! Békesség nektek!”

¹¹⁴ A sötétség elválik a Világosságtól. Isten teszi ezt, a Világosság okozza. Látjátok, a Világosság addig nyomja Magát, míg a sötétségnek össze kell gyűlnie. Megvolt a lehetőségük, hogy elfogadják, de nem akarták megtenni, így hát összetömörültek. És ezt úgy teszik, hogy összehozzák a gyülekezetet és az Egyházak Tanácsát, és egyesítik a pogány sötétséggel. Amikor nagyon határozottan nem értenek egyet egymással, de mégis össze kell fogniuk, hogy elhozzák az éjszakát az emberekre.

¹¹⁵ Az Ézsaiás 60:1 azt mondja: „Kelj fel és világosodjál, mert a Világosság eljött hozzád!”

¹¹⁶ Keljetek fel és világítsatok, eljött a Világosság! Az Ige, a Világosság ismét igazolást nyert. A Világosság újra igazolta Isten Igéjét, hogy láthassátok, hogy Isten megjelent a nap Világosságának ígéretében, vagyis az Igében, ami erre a korra adatott, látjátok. Ezek az ígérek, amelyek erre a napra szólnak, ezek az ígérek, amelyekről a próféták és Maga Jézus is beszélt. Ezen a napon! „Isten, különböző időkben...” Zsidókhöz írt levél 1: „Isten különböző időkben, sokféleképpen szólt atyáikhoz a próféták által, de ezen az utolsó napon az Ő Fia, Jézus Krisztus által.” Értitek?

¹¹⁷ A nagy Világosság, amely a pusztában lebegett, az volt az, amiért Mózes elhagyta Egyiptomot, mert Krisztus gyalázatát nagyobb kincsnek tartotta, mint Egyiptom kincsét.

¹¹⁸ Ugyanaz, Aki találkozott Saullal a damaszkuszi úton. Egy nagy Világosság lebegett előtte, ugyanaz a Világosság, ugyanaz a Tűzoszlop. Saul, zsidó lévén, abban a pozícióban, amelyben volt, soha nem imádott volna semmilyen szellemet vagy bármit és nem nevezte volna „Úr”-nak. Azt kérdezte: „Uram, ki vagy Te?”

¹¹⁹ Ő így szólt: „Én vagyok Jézus.” Jézus azt mondta: „Istentől jöttem, és Istenhez megyek.”

¹²⁰ Ugyanaz a Világosság jött el. Miért? Hogy megjelentse, hogy megismertesse az emberekkel azokat az ígéreteket, amelyeket Ő arra a napra tett; a napra szóló Világosság bemutatását. A sötétség elsötétült.

¹²¹ Amikor eljött, Ő volt a nap Világossága. El kellett jönnie egy Messiásnak. És Ő pontosan úgy jött el, ahogy Isten megmondta, hogy el fog jönni. És amikor eljött, mi volt Ő? A nap Világossága. És a sötétség annyira nyomult Ellene! Így van? Neki oda kellett adnia az Életét, hogy a Világosság tovább mehessen, ragyoghasson. Ő volt annak a napnak

a Világossága. De miért? Miért volt Ő a napnak Világossága? Ő volt az igazolt Ige, amely ki lett mondva, megjelent. Nem több, mint...

¹²² Isten azt mondta e sötét, komor, borongós, zord világ fölött, amely itt állt világosság nélkül, azt mondta: „Legyen világosság!” És nem volt világosság, amíg az az Ige meg nem jelent, akkor lett világosság.

¹²³ Azt mondta: „Jönni fog egy Megváltó, egy Messiás.” De még nem jelent meg, amíg Ő el nem jött, hogy bemutassa ezt az ígéretet. És amikor igazolta ezt az ígéretet, azt mondta: „Kutatjátok az Írásokat, mert azt hiszitek, hogy azokban van az Örök Élet; és azok Rólam tesznek bizonyosságot.”

¹²⁴ Azt mondták: „Nem tudjuk, honnan jöttél. Mi Mózes tanítványai vagyunk”.

¹²⁵ Azt mondta: „Ha Mózes tanítványai volnátok, ismernétek Engem, mert Mózes Felőlem írt.” Ő volt a beteljesedés. Ő volt a Mózes által kimondott isteni Igének az igazolása.

¹²⁶ És a mai napon, amelyben most élünk, Isten azért lépett színre, hogy az Ő ígéreteit igazolja és bizonyítsa. Ez tehát az óra Világossága, hogy felkelhessünk és ragyoghassunk. A Világosság ma újra ránk ragyog, az Ige megjelenik. Ez a Világosság.

¹²⁷ Mint ahogy a világosság odakint ragyog, a napfény ma reggel. Ez Isten kimondott Igéje, semmi más nem adhat ilyen fényt. Semmi sem képes erre. Bármilyen mesterséges fény egy kis idő múlva kiég, izzók, meg minden más. De ez sohasem megy tönkre, mert ez Isten mondott Igéje, amely megjelent.

¹²⁸ A kis felekezeti hitvallások villanykörtéje tönkremegy; kiégetik a villanykörtét, lecsapják a biztosítékot, meg minden. De Isten Igéje soha nem hibásodik meg! Az mindig Önmaga lesz, az Ige.

¹²⁹ Attól tartok, hogy egy kicsit több időre lesz szükségem. Vagyis rendben van, ha folytatjuk és befejezzük ezt az üzenetet, ugye? Rendben.

¹³⁰ Kelj fel és világosodjál, mert eljött hozzád a Világosság! Az Ige, a Világosság, igazolva lett.

¹³¹ Az egyetlen módon, ahogyan Isten is volt; Jézus Krisztus volt Isten kimondott Igéjének, az óra Világosságának megnyilvánulása.

¹³² Keresztelő János volt az óra Világossága. Ő volt a Világosság, mielőtt Jézus lett volna a Világosság. Ézsaiás próféta mondta: „Egy hang kiált a pusztában: készítsétek az Úr útját, és egyengessétek az Ő ösvényét!” Ez volt Isten mondott Igéje, ott hevert, még nem kelt életre. Malakiás, az utolsó próféta, négyszáz évvel azelőtt, hogy ez megtörtént volna, azt mondta: „Íme, Én elküldöm követemet Magam előtt, hogy előkészítse az Úr útját.” Itt jön valaki a pusztából, felekezet nélkül, hitvallás és azonosítás nélkül. De a Világossága azonosította őt. Az Ige azonosította őt.

Megkérdezték: „Te vagy a Messiás?”

- ¹³³ Azt mondta: „Nem vagyok! Hanem annak a hangja vagyok, aki a pusztában kiált: 'Készítsétek az Úr útját!'”
- ¹³⁴ Jézus azt mondta: „Az ő Világosságában jártatok.” Egy ideig fényes és ragyogó Világosság volt. Hogyan? Amíg az utat el nem készítette, aztán kialudt a Világossága.
- ¹³⁵ Nem járhattok ebben a Világosságban, ti baptisták, Ez az óra Világossága! Eljött a Világosság. Keljetek fel és világítsatok! Az Ige, Világosság. Az Ige, Isten megjelent, azonosított Igéje a Világosság.
- ¹³⁶ Most mi a helyzet az új évvel, ami előttünk áll? Többet is mondhatnánk erről a köztes időszakról, a sötétségtől a világosságig, a Világosság bejelentéséről, ami közben jön el. De most egyből az új évre szeretnénk rátérni. Rendben.
- ¹³⁷ Új év, új év... Mi van vele? Új reményt hoz. Egy évvel közelebb vagyunk. Egy nappal közelebb vagyunk, mint tegnap voltunk. Egy órával közelebb vagyunk, mint amikor elkezdtem. Háromnegyed tizenegykor kezdtem, most háromnegyed tizenkettő van. Egy órával közelebb vagyunk! Nem hátrafelé nézünk, hanem előre. Értitek? Ó, igen, uram! Az újév nem azt jelenti, hogy új lapot kezdünk. Nem.
- ¹³⁸ Mint az az ember egy reggel; akiről hallottam. Egy férfi felkelt korán, kiment, felvette az újságot, visszajött és leült, felrakta a lábát a díványra, feltette a szemüvegét és elkezdte olvasni az újságot. A felesége kint reggelit készített és megkérdezte: „John, van valami új?”
- ¹³⁹ Azt mondta: „Nincs. Minden a régi, csak új emberek.” Igen. Így van. Gyilkosságok, nemi erőszak, meg minden; csak valaki más csinálta, látjátok. Így igaz.
- ¹⁴⁰ Ne csak új fejezetet kezdj! Fordulj az Igéhez, lásd meg, mit ígér az Ige a mai napra! Nézd meg, minek kell lennie a nap Világosságának! Ebben az évben, nem azt kell tennünk, hogy visszatérünk a hitvallásokhoz és egyebekhez, ne térjünk vissza a régi felekezeteinkhez, hanem forduljunk az Igéhez, nézzük meg, milyen Világosságnak kell ma ragyognia! Ó, Gyülekezet, forduljatok az Igéhez, térjete vissza az Igéhez, kapcsoljátok fel a megfelelő kapcsolót, hagyjátok abba a lámpafény körüli fejhajtást, látjátok, az mesterséges, emberalkotta! Forduljatok az Ő Igéjéhez, és lássátok meg a mai nap ígését! Nézzétek meg, hogy mi az ígélet és figyeljétek az azonosítását! Amikor igazolva van, akkor tudod, hogy a Világosságban vagy-e vagy sem. Nézd meg, hogy mi az ígélet!
- ¹⁴¹ Ha új lapot kezdünk vagy naptárt cserélünk, az nem változtatja meg az időt. Sokan azt mondják: „Nos, az óév eltelt, dobjuk ki most a régi, decemberi naptárat és tegyük ki a másikat, az újévit!” Ezt jelenti számukra az újév.
- ¹⁴² Számomra... Én azt szeretném látni, hogy mi lett megígérve erre a napra. Tudni akarom, mi az óra Világossága, hogy tudjam, hogyan járjak benne. Tudni szeretném, hogy hol élek, milyen korban vagyok, milyen messze vagyok az úton.

¹⁴³ Ahogyan Pál mondta, újra idézhetem: „Elfelejtve a múltbeli dolgokat, most a felülről való elhívás jutalmára törekszem” – a teljes azonosításra, amikor minden idő elhalványul az Örökkévalóságban, amikor Jézus eljön.

¹⁴⁴ Tegyétek azt, amit Dávid tett, bízátok jövőtöket az Ő kezére! Ne nézzetek semmi másra, csak tegyétek a... Dávid itt azt mondta: „Az én időm az Ő kezében van.” Megfigyelhetitek itt a Zsoltárokból, ahol ezt olvassuk, a 62.-ben: „Az időm az Ő kezében van. Ő az én kösziklám.” Mi Ő? „Ő ki van jelentve számomra. Ő a kinyilatkoztatott Igazság. Az én időm az Ő kezében van.” Ámen. Ó, egek! Tessék, itt van.

¹⁴⁵ Az időm Őhöz tartozik. Az Övé vagyok. Az Ő kezében vagyok, mert Ő tartja kézben az időt. Nem tudom, mit hoz a jövő, de tudom, hogy Ő kézben tartja a jövőt. Tehát Ő, Aki a jövőt kézben tartja, tart engem is. Miért kellene tehát azon gondolkodnom, hogy *ezt, azt*, vagy *amazt* tűzzem ki a magamnak az új évre? Egyszerűen csak az Ő kezébe helyezem magam, úgy megyek, ahogy Dávid tette: „Az időm az Ő kezében van.” Tudta, hogy Isten tartja kézben a jövőt. Dávid nem tudta, hogy mi lesz a jövő, de tudta, hogy Isten kezében van a jövő. Nem tudom, mit hoz a jövő, egyikünk sem tudja. De tudjuk, hogy Ő tartja kézben a jövőt.

¹⁴⁶ Türelem! Türelem... Néhányunk... néhányunknak annyira sietős. Azt hiszem, sok jó ember csinálta már így. Túlságosan sietsz. Látod, te magad akarod csinálni.

¹⁴⁷ És szolgáló testvérek, tudjátok, ahogy beszélek, ti, akik hallgatjátok ezt a kazettát, hozzátok is szólok, nemcsak az itteni kis gyülekezetbe, hanem az emberekhez szerte a világon.

¹⁴⁸ Sok ember türelmetlenül megy ki, mivel hiszik, hogy közel az idő, megpróbálnak valamit tenni maguktól. Várj az Úrra! A türelem erény. Ha türelmes tudsz lenni, az erény. Erény, ha... „Akik az Úrra várnak, erejük megújul.” Nem azoknak, akik próbálnak az Úr előtt járni, akik próbálják azt mondani az Úrnak: „Uram, tudom, hogy akarod, hogy *ezt* tegyem és dicsőség Istennek én...” Ne tegyétek ezt! Várjatok az Úrra! A Biblia mondja: „Akik az Úrra várnak, azoknak ereje megújul.”

¹⁴⁹ Istennek évezredekbe telt, hogy beteljesítse az eljövendő Megváltóról szóló ígétét. De ne feledjük, Ő mindvégig tudta, hogy mikor fog eljönni! Sokan felemelkedtek és próbáltak messiások lenni. Sok gyülekezet próbált messiásokat előállítani. De Isten határozta meg az Ő Messiásának idejét. Ő nem sietett. Értitek?

¹⁵⁰ És ez alatt az idő alatt sokféle jelképben mutatta a Messiást. Megmutatta végig Ádámtól a Messiáig. Az első és az utolsó Ádám; az egyik a világból, a másik a Mennyből, az egyik földi, a másik mennyei, az egyik a Mennyből jött le, a másik a földből jött. Ígért egy Messiást, de évezredekbe telt, míg beteljesítette.

¹⁵¹ Bemutatta Józsefben, hogy pontosan ki is Ő. József Őt ábrázolta.

¹⁵² Dávid is Őt ábrázolta. Amikor Dávid elvetett király volt, felment a hegy tetejére, visszanézett és sírt Jeruzsálem felett, mint egy elvetett király; ez Jézus volt Dávidban. Nyolcszáz évvel később, elvetett királyként állt Jeruzsálem fölött, és azt mondta: „Jeruzsálem, Jeruzsálem, hányszor szerettelek volna összegyűjteni, mint a tyúk a csibéit, de te nem akartad.”

¹⁵³ Nézzétek Józsefet, aki testvérei, az ősatyák között született! Nem az utolsó volt, – az utolsó előtti, Benjámin volt az utolsó, – hanem közvetlenül az utolsó előtt, nézzétek, közvetlenül előtte. A testvérei gyűlölték, az atyja szerette. Gyűlölték, mert szellemi ember volt. Tudta értelmezni az álmokat, azok pontosan igazak voltak. Látomásokat látott, megjövendőlt dolgokat, amik majd megtörténnek. És ők gyűlölték. Eladták harminc ezüstpénzért.

¹⁵⁴ Miért gyűlölték Jézust? Belzebubnak hívták, mert Ő volt az Ige, és az Ige meg tudja ítélni a szívekben lévő gondolatokat. Gyűlölték Őt. És eladták harminc ezüstpénzért.

¹⁵⁵ Egy gödörbe dobták, Józsefet, halottnak vélték. Egy véres kabát maradt utána, mint Jézus véres ruhája, melyet a keresztnél vettek el, a köntöst, melyet viselt, hogy azonosítsák halálát. De mit tett Isten Józseffel? Kihozta őt a gödörből, a fáraó jobbjára ültette. Senki sem láthatta a fáraót, csak úgy, ha látta Józsefet. És amikor József elhagyta a palotát, trombitákat fújtak és hirdették: „Minden térd hajoljon meg, itt jön József!”

¹⁵⁶ Ugyanaz a dolog Jézusnál. Kivették a gödörből, ahol halottnak mondták, feltámadt és a Felség jobbján ül. „Soha senki sem látta Istent, csak az Atya egyszülöttje.” És amikor Ő távozik onnan, megszólalnak a trombiták, és „minden térd meghajol és minden nyelv vallást tesz majd.” Ő a jólét fedelme. Nézzétek, mit tett Egyiptom akkor; megmentette az egész világot, amikor eljött a szárazság. Így lesz az Emberfiának eljövetelekor is. Minden térd meghajol majd és minden nyelv meg fogja vallani, hogy Ő létezik.

¹⁵⁷ A jelképek teljesen bemutatták Őt, de Isten pontosan tudta, hogy mikor fog eljönni. Pontosán tudta, hogy mikor jön el. Nem számított, hogy hányan voltak előtte, Neki megvolt a saját Messiása. Előképekben bemutatta nekik, hogy mi fog következni.

¹⁵⁸ Pontosán úgy, ahogyan megmutatta nekünk a Hét Gyülekezeti Kort, hogy mi fog következni. Pontosán úgy, ahogyan megmutatta nekünk, hogy mi fog eljönni, amikor odaküldte azt a Világosságot, annak kinyilatkoztatásában, hogy megmutassa a világnak. Amikor elküldte a hét Angyalt, hogy kijelentse a hét hírnököt, akik ott voltak végig, régen és megmutassa az elvarratlan szálakat, ahogy egy-egy angyal eljött minden egyes korszakban és kinyilatkoztatta az elvarratlan szálakat, amelyeket Luther hagyott, Wesley hagyott, és Pünkösöd hagyott, mind ott vannak ábrázolva. A nagy „Shalom”, Jehova, Jahve előképében és árnyékában. Értitek? Pontosán. Az égre vetette és egy mechanikus szem képet készített róla. Hála az Úrnak!

¹⁵⁹ Shalom! Békesség! Ne csüggedjete, Jézus itt van! Az Ő nagy Világossága eljött hozzánk és mi hálásak vagyunk érte, igen, az Ő Igéjéért, a nagy rejtélyért. Ő ma is itt van, bemutatja Magát, ugyanazt teszi, mint akkor, ugyanúgy. Pontosan ugyanazt a dolgot teszi.

¹⁶⁰ Mi az idő teremtményei vagyunk. Ő az Örökkévalóság Istene. Megpróbáljuk magunkat erőltetni, megpróbálunk valami mást tenni; „Ó, ezt kell tenni.” Emlékezz, Ő mindent tud erről! Úgyis meg fog történni. Hagyd, hogy Ő tegye meg! Csak bízd Rá magadat!

¹⁶¹ Nézz fel és ragyogj az Úr örömeivel, tudva, hogy kiváltságos vagy, hogy megnyílt a szemed és látod ezt a napot! Bízz Benne a jövőre nézve! Láttátok, hogy Ő igazolta az Igéjét az elmúlt napokban. Ő az, aki igazolta az Igéjét az elmúlt napokban, és előhozta az összes többi dolgot pontosan abban az órában, amiben élünk, mindent pontosan a hetedik angyal Üzenete szerint, bemutatva égen és földön és háromféleképpen megismertette, hogy ne legyen félreértés. Emlékezzetek, Ő megígérte, hogy újra eljön! Halleluja! Ez az Ige igazolva lesz. Isten megígért Igéje, kétezer évnyi várakozással, időben érkezik! Ne aggódjatok, Ő itt lesz! Ahogy Ő minden korszakban igazolta az Igéjét, a Gyülekezeti Korok ugyanezt mutatják és az Urunk kinyilatkoztatása is ezt teszi a hetedik Üzenet által és így tovább. Isten kinyilatkoztatta, bemutatta és igazolta. És ma közöttünk, bemutatta Magát itt, mivelünk, bizonyította és igazolta az Igéjét. Így is fog tenni.

¹⁶² Lesz egy Millennium. Az idősek ott örökké fiatalok lesznek. A betegség elmúlik és nem lesz többé halál. Házakat fognak építeni és lakni fognak bennük. Szőlőskerteket ültetnek majd és eszik azok gyümölcsét. Nem úgy fognak ültetni, hogy más lakja, a fia vegye át; a fia mellette fog élni. Nem úgy fog ültetni, hogy más egye, hogy meghal és más veszi át, hanem ő fog ott lakni. Ámen. A farkas és a bárány együtt fognak enni. És az oroszán szalmát fog enni, mint az ökör, és egy gyermek vezeti őket. Ott ártatlanság lesz. Ott nem lesz semmi, ami ártani tudna. Átváltozunk abból, amik most vagyunk, Isten Fiának dicsőséges képmására, mely halhatatlan. Az évek soha nem érhetnek hozzá, az idő egyáltalán semmit sem tehet vele, Ő Isten halhatatlan Fia. Tehát tudjuk, hogy a végidőben vagyunk. Az útelágazásnál vagyunk. Mindezek a dolgok alaposan azonosítva lettek, így lesz ez is újra azonosítva.

¹⁶³ Tehát Ő tartja kézben a jövőt. Honnan tudom, hogy Ő mikor jön el? Mikor jön? Nem tudom, de itt lesz. Így van. Mikor fogja Ő *ezt* és *azt* tenni? Mikor fog az átok eltűnni a földről? Mikor fognak Isten szeretetének ezen áldott tükröképei, az itt álló és ragyogó fák, virágok és egyebek mikor fognak halhatatlanul növekedni? Nem tudom, de fognak. Mikor fognak az emberek élni-vágyó szívének mindezen tükröződései, a kórházak, orvosok és műtétek, sírás és gyász, mikor fognak mindezek megszűnni, hogy eljöjjön a Jézussal való dicsőséges uralkodás, a „Shalom” ezer esztendeje? Mikor lesz? Nem tudom. Ő azt mondta, hogy meglesz. Nem tudom, hogyan fogja tenni, de az Ő kimondott Igéje igazolva lesz, amikor az Igazság Napja felkel gyógyulással az Ő szárnyán. És a gyógyulás rész ott nem fizikai gyógyulás lesz, ahogy ti gondoljátok, mint mondjuk valakinek van egy betegsége, és

az el lesz véve tőle. Ez az, amit Ő most tesz, előképben. De az egész teremtés meg fog változni! Ez a halandó halhatatlanságot fog felölni. Ez az öregség átugrik fiatalságba. Ámen. Nos, hogyan lesz ez? Nem tudom, de meglesz.

¹⁶⁴ Én magam is öregszem. Idén ötvenöt éves leszek, ha az Úr megengedi, hogy megéljem az április 6-át; egy idős ember. De nem nézem... Nem akarok visszamenni, hogy újra kisfiú legyek. Azért a jutalomért törekszem, amilyen célra jöttem. Körülbelül harmincegynéhány éve állok már e mögött a szószék mögött, huszonegynéhány éves fiúként kezdve, körülbelül huszonegy-huszonkét éves korom óta próbálom hirdetni ezt az Üzenetet. És minden csepp erőmet beleadtam. Ha a vállam meggörnyed, a hajam megőszül és kihullik, nem nézek vissza erre, úgyis visszatér. Én odaátra nézek egy olyan napkeltére, amikor Isten igazolt Igéje azt mondja, hogy „egy hajszálatok sem vész el, és az utolsó napokban feltámasztom”. Hogyan fogja Ő ezt megtenni? Nem tudom. De bízom a...

¹⁶⁵ Nem tudom, mit tartogat az újév, de tudom, hogy Ő tartja kézben. Számomra ez az új év reménysége. Ha Ő eljön; Ámen. Ha nem jön el, akkor még munkálkodni fogok, ha Ő megtart. Egyszerűen csak Őrá bízom a jövőt. Nem tudom, hogy mi lesz, csak Őrá bízom. Láttátok, hogy Ő igazolja az Igéjét, így tudjátok, hogy az meglesz, az Ő Szava.

Azt kérdezitek: „Branham testvér, honnan veszed ezt?”

¹⁶⁶ Nos, hadd adjak át néhány gondolatot erről pár percre! Tudjátok, mi az a szimfónia? Tudom, hogy tudjátok. Ez egy zenemű, egy történet. Látjátok, eljátsszák.

¹⁶⁷ Tehát, hogy ti, kisgyermeked is megértsetek. Emlékeztek az iskolában, azt hiszem, van egy... Mi az a kis orosz szimfónia, néha eljátsszák dobokon, tudjátok, úgy hívják, nem a... a kis harkályról szól, tudjátok, aki elment az erdőbe; és furulyáztak, doboltak meg ilyenek. És mindezt hallod, ahogy végigveszed a szimfóniát, ahogy eljátsszák. Elfelejtettem a címét. „Péter és a farkas.” Így van, „Péter és a farkas”. Ez egy orosz szimfónia. Látjátok, nem kis alakok futkosnak körbe, nem úgy játsszák el, hanem dobokon játszanak. [Branham testvér kopog egy dallamot a fán – a szerk.] és aztán [Branham testvér kopog valami máson] és dobolnak, hangokat adnak ki, meg ilyenek. Eljátsszák, előadják. Tehát meg fogjátok érteni, hogy Branham testvér mit próbál mondani.

¹⁶⁸ Hozzátok, felnőttekhez szólva pedig; a Szentírás Isten szimfóniája. Igen. Halleluja! Csak a Zeneszerző tudja, hogy Az mit jelent valójában és Ő kijelenti azoknak, akik hallgatják, akiket érdekel, hogy megtudják, mi a történet. De előbb tudnod kell a szimfóniáról. Ez nem csak valami, amit látsz, hanem a zene változása, az Ige útelágazása. Dobál; valamikor *errefelé* megy egy darabig, egy bizonyos ütem, de egy idő után teljesen megváltozik. Mi ez? Nektek, akik nem értenétek meg, vagy nem tudtok Arról semmit, nem érdekel titeket, ez csak lárma, ez csak felhajtás. De azok számára, akik tudnak Róla, ők figyelik, tudják, hogy Ez eljön. Halleluja!

¹⁶⁹ Tehát nekünk vannak ilyen idők a szimfóniákban, Isten Igéjének szimfóniájában is, amikor az egész történet megváltozik. Ti, akiket érdekel, figyeltek erre a változásra. Tudjátok, hogy közeledik. Halljátok a dobok lüktetését, ámen, akarjátok, hogy valami történjen. Tudjátok, hogy ez egy változás, látjátok, néhány perc múlva előtör, kirobban. Értitek? És figyeltek rá, meg tudjátok mondani a dobolás ritmusából. Ó, Istenem! Ha most halljátok a végcél dobjait, ha halljátok a mennyei Ige zenéjének visszhangját, amint kiadja Magából énekét: „És beteljesedik az utolsó napokban!” Isten nagy történetének szimfóniája, amit Ő ad elő, megváltoztatja a szimfóniáját az útelágazásban. A zeneszerző és akiket érdekel, figyelik a változást. Ezt jelenti nekünk ez az egész. Hallgatjuk, figyeljük. Minden alkalommal, amikor Ő megjelenik, történik valami, látjuk, hogy közeledik az idő. Láttuk nem is olyan régen, amikor a Gyülekezeti Korok fel lettek rajzolva, megfigyeltük. Láttuk, hogy az Igével összhangban volt, az Igével együtt dobolt. Egy idő után mi történt? Itt jött Ő Maga és igazolta azt.

¹⁷⁰ Hallottuk, hogy az Ige azt mondja: „A hetedik angyal napjaiban.” A Gyülekezeti Korokban éppen azt mondta, hogy „a hetedik angyal üzenete lesz az utolsó üzenet”. És aztán, ó, itt, a Jelenések 10-ben megtudjuk, hogy „a hetedik angyal üzenetének napjaiban Isten titkai bevégeződnek”, a Hetedik Pecsét félre lesz húzva. Így kell lennie. Aztán egyszer csak, pont’ amikor megtörtént, egy látomás tört elő, azt mondta: „Menj Tucsonba! Nagy zaj lesz ebben az időben, hogy jól megértsd és tudd, hogy el lett küldve. Ez szinte megrázza a földet.” Mindannyian tudtok róla. Szalagon van, hónapokkal azelőtt, hogy megtörtént volna. Aztán megtörtént! Aztán megjelent az égen. „Shalom!” Mi ez? Ez a Szimfónia, az ütem változása.

¹⁷¹ Aztán egyszer a Harmadik Húzásról beszélt, hogy ezen az egy módon fog jönni, aztán a szív megítélése által és aztán a kimondott Ige.

¹⁷² Jézus azt mondta: „Ennél nagyobb dolgokat is fogtok tenni, mert Én az Atyámhoz megyek.” János 14: „A cselekedeteket, amelyeket én teszek, ti is megteszitek; ennél nagyobbakat is, mert Én elmegyek az Atyámhoz.” Ahogy nemrég mondtam, amikor Mária megpróbálta Őt József fiaként azonosítani, kijavította. Az Ő Szavai nem hibázhatnak! Ő mondta így: „Ég és a föld el fognak múlni, de az Én Szavaim nem fognak.”

¹⁷³ Amikor halljuk a Szimfónia ritmusát, hogy változik, változni készül, ez az útelágazás ideje. Észrevesszük, ahogy Ő elkezd dobolni és látjuk: „Amit én teszek, ti is tenni fogjátok, és még nagyobbakat is fogtok tenni.” „Nagyobbat” – ezt ígérte. Azon tűnődünk, hogyan lehetséges ez.

¹⁷⁴ De észrevettétek-e, amikor az első csodáját tette, hogy vizet vett és borra változtatta. Így van? Vett vizet, amelyből potenciálisan egy napon bor lehetett volna, de először víz volt.

¹⁷⁵ És amikor ötezer embert táplált, mit tett? Fogott valamit, ami olyan volt, mint a víz, fogott egy halat, ami egyszer úszott és egy ikrából született, és megtörte, és egy másik darab nőtt rá arra a teremtményre, ami az eredeti teremtés volt. Fogta a kenyeret, ami egykor búza volt és mag volt és kenyérré vált, és ebből a kenyérből tört és a teremtés csak sokasodott.

¹⁷⁶ De az erdőben nem volt semmi, amiből a mókus lett volna. „Legyen” – és lett, anélkül, hogy bármiből törve lett volna. Mi ez? Ugyanaz a Jézus Krisztus! „Ennél nagyobb dolgokat is fogtok tenni, mert Én az Atyámhoz megyek.” Nem az, hogy fogsz valamit, ami már meg volt teremtvé, törsz belőle valamit, és megsokszorozol egy teremtményt, hanem teljes mértékben teremteni. Megmutatva, hogy Ő ugyanaz a Jehova, aki réget ott állt és azt mondta: „Legyen” – és lett. Az Ő Szava megjelent! Amikor testté lett a földön, fogta az eredeti teremtését, megtörte és megsokszorozta. De most, az utolsó napokban, amikor újra lejön közénk, ugyanaz a Világosság, Aki lejött, azt mondta: „Legyen világosság!” Látjátok, Ő egyszerűen csak létre szólítja a teremtést. „Ennél nagyobb dolgot is fogtok tenni, mert Én az Atyámhoz megyek.” Emlékezzetek, ezekben az időkben vagyunk!

¹⁷⁷ És a világ nem érti, mert „ez egy csomó butaság”. Mivel ők nem metodisták, a metodisták nem értik meg. Mert ez, ők nem baptisták, a baptisták nem értik meg. Mert ez nem katolikus, a katolikusok nem értik. Mert ez nem pünkösdi, a pünkösdiek nem értik.

¹⁷⁸ De akik az Úrra várnak, azok, akik keresik! Nem egyetlen ember, akinek valamiféle csillagvizsgáló múltja van, ismeri azt a Csillagot, amely már elhaladt. De a bölcsek követték több száz kilométeren át, két éven keresztül, figyelték és követték. Értitek, mire gondolok? Ez azoké, akik hallgatják a Szimfóniát.

¹⁷⁹ Emlékezzetek, a Zeneszerző a kezdetektől fogva ismeri a véget! Mindent tud róla, ezért írhatta meg itt helyesen. Na most, Vele kell kezdened, elkezdened. Ha hallani akarod a Szimfóniát, Vele kezded, mint a zenében a szimfóniánál. Hallgatod, tudod, hogy miről szól, hogy mi lesz a Szimfónia, aztán elkezded hallgatni a zenét. És tudod, hogy mi az, tehát egyszerűen csak tudod: „Itt bizonyos dolgok történnek, most változnia kell.” Nos, bárki másnak, aki nem tud semmit arról, amit... csak besétált és leült, az csak egy csomó butaság, zajongás. De annak, aki tudja, hogy mi az, a zene ritmusával megy, a kottát dobolja, azt kürtöli a trombitán, azt zengi a hárfán, az szólal meg a hegedűn, azt bújja a basszus, az hallatszik a trombitákban, a dobok ritmusában; az egész együtt egy ritmusban van. És úgy mutat be egy történetet, hogy becsukhatod a szemed és beleélheted magad. Halleluja!

¹⁸⁰ Az ember becsukhatja földi szemeit és Jézus Krisztus jelenlétében élhet, amikor látjuk, hogy az Ő Igéje lüktet a nagy Szimfóniában, amelyben most élünk, ahogy változik. A Szimfóniában kell kezdened. Az egyetlen dolog, amit tehetsz, ha benne vagy a Szimfóniában, akkor hozzálátsz, kezdesz belekerülni a ritmusba. Így kell tenned Istennel.

Ne állj félre, hogy szemléld! Kerülj bele a ritmusába! Hogyan kerülsz bele? Beleszületsz az Ige ritmusába, amikor annak az Igének a részévé válsz.

¹⁸¹ Részévé kellett válnod a táncnak, hogy elmenj táncolni. Részévé kellett válnod a labdajátéknak, – valaminek, ami érdekel, – hogy bekerülj a labdajátékba.

¹⁸² Az Ige részévé kell válnod, hogy megismerd Isten Szimfóniáját. Amikor az Ő Szimfóniája szól, megérted, az idő ütemére menetelsz. Figyelsz rá. „Amit én teszek, ti is megteszitek; ennél is nagyobbakat is fogtok tenni” – ezekben az utolsó napokban. Ó, egek! Az idők nagy változása! Belekerülünk a ritmusba, az Ige ritmusába. Megtaláljuk az Ő célját, az órát, amit élünk. Lépünk bele a ritmusába! Hogyan megy... hogyan teszi Ő? Ha belelépsz az Igébe, rájössz, hogyan tette kezdetben, akkor megtudod, hogyan teszi ezt minden időben.

¹⁸³ Hogyan küldte Ő el először az Üzenetét? Mit tesz? Nem foglalkozik szervezetekkel. Soha nem tette, így most sem teszi. Ez az, ahol, ha az Egyházak Tanácsának ritmusát hallgatod, akkor sötétségben vagy. De ha az Ige ritmusára hallgatsz...

¹⁸⁴ Miért ölték meg Jézust? „Ember létedre Istenné teszed magad.”

¹⁸⁵ Megkaptátok az üzenetemet *A három fajta hívő*-ről. Hogy az egyik ott állt és... Ott voltak a látszat-hívők, ők egy darabig velük tartottak és úgy látszott, mintha hinnének. És egy nap Jézus azt mondta nekik: „Mit fogtok gondolni, amikor az Emberfia, aki a Mennyből van, visszamegy a Mennybe? Én a Mennyből jöttem és visszamegyek a Mennybe.”

¹⁸⁶ A sokaság pedig elsétált és azt mondta: „Kemény beszéd ez.”

¹⁸⁷ Aztán jöttek a látszat-hívők, akik Vele jártak, a hetven, amikor valami nehéz dolgot kaptak, nem látták, hogy ez... nem ismerték a Szimfóniát. Nem ismerték az ígéretet, hogy ez a Gyermeke Jehova. „Nevezik Őt Tanácsosnak, Békesség Fejedelmének, Hatalmas Istennek.” És amikor azt mondta: „Amikor felemelkedem a Mennybe, ahonnan jöttem!”

¹⁸⁸ „Nos,” – mondták – „kemény beszéd ez. Ki értheti? Tudjuk, hogy Te csak ember vagy. Veled eszünk, veled alszunk, veled vagyunk az erdőben, veled vagyunk a vízparton. Nos, te csupán egy ember vagy és azt mondod, hogy az Emberfia visszamegy oda, ahonnan jött? Hogy van ez? Kemény beszéd ez!” Látjátok, nem ismerték az ütemet. Nem ismerték Isten Ige-szimfóniájának ritmusát, hogy Ő volt a testben megjelent Isten, mert Ő volt az óra igazolt Igéjének Világossága. Nem értették. Azt mondták: „Ez nehéz dolog. Ki értheti meg?” És elfordultak. Nem ismerték az ütemet, látjátok.

¹⁸⁹ Aztán újra csak megfigyeljük, hogy ott volt Júdás, az álhívő vagyis a hitetlen, aki várt, míg hibát talál. Aztán Ő a tanítványokhoz fordult, csak a tizenkettőnek mondta, – és Júdás volt az egyik közülük, – azt mondta: „Ti is el akartok menni?”

¹⁹⁰ Erre Péter így szólt: „Kihez mennénk, Uram? Te vagy a Zeneszerző.” Ámen. „Te tudod, hogy ez hogyan megy tovább. Egyedül Nálad van az Életnek Beszéde. Hová fordulhatnánk? Nem mehetünk vissza farizeusnak, vagy sadduceusnak, vagy heródiánusnak vagy bármi

másnak. Egyedül Nálad van az Élet Igéje. Nincs más hely, ahová mehetnénk. Mi becsatlakoztunk ebbe a nagy Koncertbe. Itt vagyunk bent, hallgatjuk és benne vagyunk a ritmusban. Hisszük, hogy Te vagy az Isten Fia, a megjelent Jehova. Ebben biztosak vagyunk! Nem tudjuk, mik ezek a nagy megpróbáltatások és bajok, nyomorúságok és dolgok, hogy azt mondd, 'megyek, hogy feláldoztassam' és mindezek, *ez, az és amaz*, és 'harmadnapon', mindezek a dolgok. Mi ezt nem értjük. De benne vagyunk, hallgatjuk Isten Szimfóniáját, mi is része vagyunk. Várjuk, hogy mi történik ezután és szorosan követünk Téged.” Ó, egek! Én is ezt szeretném tenni. Ígérem.

¹⁹¹ Hogyan kezdte? Pontosan úgy, ahogyan kezdetben. Értitek? Ő sohasem küldte az Üzenetét egy szervezetnek. Sohasem küldött egy Üzenetet a csoportjával, Ő egy embert küldött. Noé napjaiban Noé volt az. Mózes idejében Mózes volt az.

¹⁹² Néhányan egyszer azt gondolták, azt mondták: „Nos, te az egyetlen szent emberre teszed magad a csoportban.” Isten megvetette ezt.

¹⁹³ Mózes odament az Úrhoz: „Végeztem *ezzel*. Mit kell tennem?”

¹⁹⁴ Azt mondta: „Különítsd el magad tőlük. Majd Én gondoskodom a többiről. Én küldtelek téged. Ez az Én felelősségem.” Megnyitotta a földet, és elnyelte Kórét és az egész bandát. Mindig.

¹⁹⁵ János és Jézus nem lehetett egy időben. Jézus... Amikor János felnézett, azt mondta: „Nekem most alább kell szállnom, Neki növekednie kell. Ő az igazolt Világosság.” Tehát ez a Világosság tovább fog haladni, amíg meg nem találja... eljön a teljes igazolás. Így van. Így van.

¹⁹⁶ Ő az, ami kezdetben is volt. Te így kezded, így kezded el megtanulni, hogy mi volt Isten. Mit tett, amikor itt volt a földön? Milyen életet élt? Egyetértett, megalkuvó volt? Elment a szervezetekhez? Hogyan azonosította Magát? „Kutassátok az Írásokat! Azt hiszitek... Azt hiszitek, hogy abban van az Örök Élet számotokra és azok Rólam tesznek bizonyosságot.” Látjátok, ma is ugyanez a dolog, vagy bármely más időben. Ha Világosságot akarsz, nézd meg, mit mond a Szentírás erre az órára! Rendben.

¹⁹⁷ Akkor hol kezded? Ha van itt egy bűnös, akkor a keresztnél kezded, ahol Vele együtt halottnak tekinted magad. Akkor beléptél a nagy Történetbe. Akkor hallod a Szimfóniát, figyeled a kottádat, miközben kezdedben tartod. A kezdedben van a kotta, amely elmondja neked ezeket a dolgokat, ahogy a zene változásai kezdenek megnyilvánulni, aztán meglátod, hogy mi a cselekmény. Amikor látod, hogy Isten Szelleme leszáll az emberekre és egy bizonyos dolgot tesz, akkor visszanézel, és meglátod, hogy hol van ez. Meglátod, hogy ez a mai napra szól-e. Nos, nekik is volt kotta a kezükben a Szimfóniáról, amikor Jézus eljött. Természetesen, úgy volt.

¹⁹⁸ Jól mondom ezt a szót? *Szimfónia? Szimpátia?* Remélem igen. Úgy van. Így aztán véletlenül jutott eszembe. *Szimfónia?* [Branham testvér a szolgálat során többször is

szimpátiát mondott szimfónia helyett. Valaki a gyülekezetben azt mondja: „Szimfónia.” – a szerk.] *Szimfónia*. Így van? Rendben.

¹⁹⁹ Tehát egy kotta volt a kezükben, de mit tettek? Olyan ütemre próbáltak visszanézni, amelyben minden... egy olyan részre, amelyet már eljátszottak. Ezt teszik ma az egyházak. Visszanéznek, látják, milyen szerepet játszott Luther; a lutheránusok ezt teszik. Nem ismerik a zene változását. A lutheránusok nem tudják, mit tesz ma Isten, amikor ezeket végzi. A pünkösdiiek azt mondják: „Ó, nekünk megvan.” Van egy kottád, amit már eljátszottak ötven évvel ezelőtt. Biztosan. Csak tartsuk kezünkben ezt az Igét és figyeljük, mikor jönnek a változások, akkor tudni fogjuk, hogy mit teszünk!

²⁰⁰ Tehát kezdjük Vele a keresztnél! „Térjete meg, és keresztkeljedjete meg Jézus Krisztus Nevében a bűnök bocsánatára és megkapjátok a Zenét, az Irányt, az Ő Igéjét, a Szent Szellemet, Aki bemutatja az Igét!” Aztán kövessétek végig az Ige ritmusát! Bármit is lüktet a Zene arra az órára, lüktessetek Vele.

²⁰¹ Sokan kérdezték: „Miért?” Megkérdezték... Néha tőlem is kérdezik: „Miért? Miért kell ezeknek a dolgoknak történniük? Nos, miért... Miért történt ez velem? Elindultam és miért történt ez, miért lett *ilyen* bajom? És itt ez bánt engem és ezt itt elvesztettem.”

²⁰² Néha én is kérdeztem: „Miért?” Amikor még csak fiatal szolgáló voltam, először, amikor kezdtem, miért vette el Isten a feleségemet épp’ mellőlem, miért vette el a kisgyermekem épp’ mellőlem, a szívem alól? Miért tette ezt? Nem tudtam. Most már tudom. Csak ott tartottam a kezemet az Ő kezében, és továbbra is bíztam.

²⁰³ Ő ismer minden útelágazást. Ő tudja, hogy a ritmusnak mikor kell... Mikor kell megtörténnie. Ő tudja, mi kell ahhoz, hogy formáljon téged. Ő tudja, milyen anyagot fog használni. Néha a puszta mélye az, ahol Isten az igaz embereket bölcsökké és prófétákká formálja. Ott kovácsolja ki az embert. Kovácsolja az embert az Igében. Amikor mindenféle hitvallás és mindenféle dolog van benne, csak hadd jöjjön az Igéhez, és Isten kiveri belőle és beleformálja *Ebbe*, az Ő Igéjének nagy Szimfóniájába. Értitek? És akkor látja, hogy az Ige halad tovább.

²⁰⁴ Isten tudja, mikor kell változtatni a ritmuson. Ő tudja, hogy hogyan megy tovább a ritmus. Én nem tudom, hogyan megy, de Ő tudja. Ő tudja, hogyan megy, én nem. De én megnézem itt, és azt mondom: „Nos, épp’ most jön.”

²⁰⁵ „Sok baja van az igaznak, de Isten mindegyikből kimenti.” Isten végighaladt a történelemben az Ő Igéje ígéretének ritmusában, minden korban, ugyanabban a ritmusban, az Ő Igéjét készítve. Isten így haladt végig a történelmen, a Teremtéstől kezdve egészen a Jelenésekig; az Ő Igéjével haladt végig a történelmen. Így igaz, a Szent Szellem erejének ritmusával, igazolva az Igéjét a Választottaknak. Emlékezzetek, Ő soha nem tudta megérinteni a külső gyülekezetet. Ez csak a Választottaké.

- ²⁰⁶ Nézzétek azokat a papokat! Azt mondták: „Ez az ember Belzebub, egy jövődömondó. Nos, olvas a gondolataikban.”
- ²⁰⁷ Nem tudták, hogy „az Ige élesebb a kétélű kardnál, megítéli a szív gondolatait.” És Ő volt az Ige.
- ²⁰⁸ De az a kis utcanő, aki aznap a kútnál állt, hogy hozzon egy vödör vizet, azt mondta: „Megértettem, hogy próféta vagy. Tudjuk, hogy eljön a Messiás. Több száz éve nincsenek prófétáink, de tudjuk, hogy eljön a Messiás. És amikor Ő eljön, ilyen lesz.”
- ²⁰⁹ Azt mondta: „Én vagyok Az.” Ez elég volt. Miért? A ritmus feldobogott! Az asszony kereste ezt a változást; egy felekezeti gyülekezetből az igazolt Messiáshoz. És itt állt Ő, a Messiás, akiről Mózes szólt: „Az Úr, a ti Istenetek hozzám hasonló prófétát támaszt majd.” Ő ott van. A ritmus megváltozott, az igazolt Mag felismerte.
- ²¹⁰ És amikor Isten valódi Igéje rászáll az igazolt... a Magra, és ők látják az Ige igazolását, felismerik Azt. Ránéznek az Igére, ismerik az útelágazást, ismerik az időt, ismerik a változást, ismerik a ritmust, aminek abban az órában kell lennie. Halleluja! Ismerik az ütemet, ismerik az időt, tudják, hogy annak hogyan kell mennie. Csak a Választottak ismerik Ezt.
- ²¹¹ Amikor Fülöp meglátta, nem bírta tovább, tudta, hogy Ő a Messiás. Ezért elment egy társához, akivel együtt tanulmányozták a Bibliát. „Nátánáel,” – mondta – „gyere, láss meg egy Embert! Gyere, nézd meg, mit találtunk! Megtaláltuk a názáreti Jézust. Megtaláltuk a názáreti Jézust; Ő az a próféta, akiről Mózes beszélt, hogy el fog jönni. Megtaláltuk Őt. Megtaláltuk!”
- ²¹² Azt mondta: „Hogyan lehetséges ez? Én csak... Hol volt Ő?” Látjátok, ő nem volt... Látjátok, nem ismerte a pontos ritmust. Tanulmányozták. De amikor odaért, elmondta neki, bemutatta neki az Igét.
- ²¹³ És amikor odaértek, Jézus azt mondta: „Íme, egy izraelita...” A ritmus kezdte megragadni, a nagy történet ott bontakozott ki az emelvényen, vagyis a földön, azon a napon. Jézus talán egy sziklán állt és beszélt az emberekhez. És amikor Fülöp eljött Nátánáellel, ránézett és azt mondta: „Íme, egy izraelita, akiben nincs álnokság.”
- Azt kérdezte: „Rabbi, honnan ismersz engem?”
- ²¹⁴ Ő pedig így szólt: „Mielőtt Fülöp hívott volna, amikor a fa alatt voltál, láttalak téged.” Ó, egek!
- ²¹⁵ Ő is része volt! Azt mondta: „Te vagy az Isten Fia! Te vagy Izrael királya!” Nem számított, hogy mi volt a világ ritmusa és az összes mulatság, amit a felekezetek rendeztek, az nem Isten nagy Szimfóniája volt. Ámen. Azt mondta: „Te vagy Izrael királya! Itt vagy hát! Látom. Tudom.” Miért? Kiválasztott volt. A Kiválasztott Mag tudja, mindig, végig minden korszakban, tudják.

²¹⁶ Azt mondjátok: „De Branham testvér, mi a helyzet édesanyámmal és apámmal, mi van a rokonaimmal, mi van a felekezetemmel, mit fognak tenni? Ki fognak közöszíteni. Ez...” Ha nem tudsz előre nézni, nézz felfelé! Amúgy se próbálj előre nézni! Tedd a kezedet az Ő kezébe! Hagyd, hogy Ő vezessen! Nézz felfelé, ne előre nézz! Azt mondod: „Nos, mások gúnyolódnak rajtam a hosszú hajam miatt és hogy nem hordok már rövidnadrágot és hogy elhagyom az egyházat.” Hú! A Nevéért való szenvedés az Ő kegyelmében való növekedés fájdalma. Bizony! Az Igéjéért való szenvedés az Ő kegyelmében való növekedés fájdalma. Igen, uram! Emlékezzetek, ez Isten kegyelme, mely nektek adatott. Ó, egek!

²¹⁷ Ahogy Pál mondta, halleluja, volt egy gyengesége, valami zavarta. Ő... Az ördög püfölte; ütés ütés után. És háromszor kérte az Urat, hogy vegye el tőle és azt mondta: „Nem akarom ezt, Uram. Vedd el tőlem!”

²¹⁸ És akkor egy éjjel az Úr szólt hozzá: „Saul” – vagyis – „Pál, elég az Én kegyelmem.”

²¹⁹ Azt mondta: „Akkor dicsőíteni foglak a gyengeségemben. Dicsőíteni foglak benne. Tudom, hogy Te vagy a Gyógyító. Láttam, hogy betegeket gyógyítasz, halottakat támasztasz, ördögöket űzöl, megnyitod a vakok szemét. De ha tanácskoztam Veled és Te azt mondod, hogy elég a Te kegyelmed, akkor ez az ördög, ami zavar engem, ez a Te kegyelmedben való növekedés fájdalma. Akkor dicsőíteni foglak a gyengeségeimben. Miért? Hogy a kinyilatkoztatás bősége miatt fel ne fuvalkodjak.”

²²⁰ Látjátok, neki volt valamije, ami a többi tanítványnak nem volt; látta Őt a halála, temetése, feltámadása és mennybemenetele után. Látta Őt. Néhányan közülük azt mondták: „Nos, én jártam Vele.” Ahogy mindenki más is az utcán. De miután meghalt, eltemették, feltámadt, felemelkedett és Tűzoszlop formájában visszatért, beszélt Pállal. Ez több volt, mint ami bármelyiküknek volt a többiek közül. Ámen.

²²¹ Azt mondta: „Nehogy felfuvalkodjak és nagy szemináriumokat akarjak építeni, meg minden mást, valami nagy dolgot. Hogy fel ne fuvalkodjak ennek a kinyilatkoztatásnak bősége miatt, Isten hagyta, hogy az ördög követe sokszor földhöz verjen engem.” Azt mondta: „Amikor gyenge vagyok, akkor vagyok erős.” Ámen. Ámen. A kegyelemben való növekedés fájdalmi! Ámen. Sokáig maradhatnánk ennél; egy óra és negyvenöt perc telt el. Mi az Ő kegyelmének fájdalmait szenvedjük.

²²² Ó, Ő talán megengedi a kereszteződéseket. Engedheti, hogy a keresztutak próbára tegyenek minket, hogy tökéletesítsenek minket az Ő szolgálatára. Lehet, hogy ezt most is megengedi, Gyülekezet, itt és a kazettán is. Lehet, hogy megengedi a keresztutakat a szolgálatunkra.

²²³ Ahogyan Dániellel is tette. Egy nap adott Dánielnek egy kis keresztutat. Tudjátok, ő egy nagy ember volt odaát Babilonban. Engedte, hogy a király ellene forduljon és az oroszlánok barlangjába dobja. Ez csak tökéletesítette őt. Biztosan!

²²⁴ Hagyta a zsidó ifjakat a tüzes kemencébe menni. Elhatározták, hogy kiállnak az Ő Igéje mellett!

²²⁵ Engedhet kereszt-szavakat, hagyja, hogy kinevessenek, mert hosszú a hajad, hagyja, hogy kinevessenek, mert elmondod, hogy miért lettél „szent hempergő” vagy bármi más. Lehet, hogy hagyja, hogy nevessetek... nevessenek rajtatok ezért. Ez rendben van, ez egy keresztút, egy kis útelágazás. Ez azért van, hogy bizonyítson valamit.

²²⁶ Látjátok, az egyetlen dolog, amit a keresztút tett a zsidó ifjakkal, akik az Igén álltak, az volt, hogy megszabadította őket a kötelektől, amik a lábukon voltak.

²²⁷ És néha kemény próbákra van szükség, hogy letörjenek rólunk a világ béklyói. Néha Isten enged nekünk egy kis próbát, tudjátok, hogy lássa, mit fogunk tenni, hogy kivegyen a világból. Vagy más szóval, hagyja, hogy legyen egy kis próbád, kiüssön téged a szervezetből és abból az elképzelésből, hogy „a methodista az egyetlen, a baptista, vagy a pünkösdi, vagy ez... ez az egyetlen csoport, ami van. Ha nem úgy hiszed, ahogy az én gyülekezetem hiszi, akkor egyáltalán nem vagy hívő.” Néha enged egy kis próbatételt. Talán megbetegszik a gyermeked. Talán történik valami a halál óráján. Talán valaki el lett véve tőled, vagy ilyesmi. Mire van ez? Hogy megtörjön, hogy mutasson neked valamit, hogy felnyissa a szemed. Talán azért jössz, hogy kritizálj, néha. Talán csak azért hallgatod ezt a kazettát, hogy kritizálj. Isten talán azért teszi ezt, hogy elszakítson néhány világi köteléket, ami megkötött téged.

²²⁸ Mint egy fuldokló ember a folyóban; előbb ki kell szedni az embert a folyóból, mielőtt kiszedhetnénk folyót az emberből. Így van. Először ki kell venni az embert a folyóból, csak aztán veheted ki a folyót belőle. Néha Istennek is így kell tennie. Engedi, hogy az útelágazások, kereszteződések ezt tegyék. Álljatok meg az Ő ígéretein, az Igén, mert azok soha nem vallanak kudarcot. A jövő az Ő kezében van. Álljatok úgy, ahogy ők tették, ne engedjete!

²²⁹ Ábrahám a keresztútjánál tudta, hogy Isten fel tudja támasztani a fiát a halálból, ahonnan kapta őt, a keresztútnál. Ábrahám elért az ő keresztútjához. És miután bízott Istenben, és látta Isten minden csodáját, huszonöt évig várt egy fiúra, egy megígért fiúra, és aztán Isten azt mondta neki, hogy menjen és áldozza fel azt, akire várt. Ó, egek, micsoda idő! De megingott-e Ábrahám? Olvassátok el a Rómaiakhoz írt levél 4. fejezetét, ami azt mondja, hogy „teljesen meg volt győződve”. Ámen. Teljesen meg volt győződve arról, hogy amit Isten megígért, azt Isten meg is tudja tenni. Ámen. Ő megengedte a keresztutat. Ábrahámon keresztül megmutatta nekünk is, látjátok, Ő képes feltámasztani a halottakat.

²³⁰ Ábrahám azt mondta: „Úgy fogom fogadni őt, mint aki a halálból jön.” Sára méhe halott volt. Sára méhe halott volt és ő is, a teste halott volt, öregember volt. Sárának nem voltak tejcsatornái, hogy táplálja a gyermeket. És nekik nem volt... Nos, nem volt semmi. Ábrahám magtalan volt és Sára is meddő volt. Értitek? Egyáltalán nem volt rá mód. És úgy fogadta

őt, mint aki a halálból jött. Azt mondta: „Ha Isten képes volt erre, akkor Isten fel is tudja támasztani őt a halálból. Mert ugyanaz az Isten, Aki azt mondta nekem, hogy eljön a gyermek és én megálltam, és eljött, Ő fel is tudja támasztani a halálból.” Mert mindent a javukra fordít azoknak, akik szeretik Őt. Ámen.

²³¹ Isten ígérte meg, hogy az utolsó napokban ezek a dolgok lesznek, amelyeket látunk megtörténni. Ha Ő ígért egy fiút, és a fiú eljött; ha megígérte mindezeket a dolgokat, amelyeket látunk végig a Szentírásban, és megtörtént, akkor vegyük fel a ritmusát! Megígérte, hogy az utolsó napokban ezek a dolgok fognak történni és mi látjuk ezt. Megígérte, hogy elküldi Jézust. Halleluja! Lesz egy Millennium! Lesz egy új nap. Lesz egy nap, amikor soha többé nem megy le a Nap, mert a... nem is lesz rá szükségünk, mert a Bárány annak a városnak Világossága, ahová megyünk. Ámen.

²³² Egy új nap hajnala, érzem most magamon, ahogy elborít. Egy új nap Világossága! Egy olyan nap Világossága, ahol nincs éjszaka, nincs sötétség, nincsenek árnyékok, nincs égbolt, nincs borús, sötét égbolt, nincs éjfél, nincsenek sírok, nincsenek virágok a domboldalakon, nincsenek temetési menetek, nincsenek orvosok, nincs hullaház. Ámen. Érzem, ahogy az Ő Világosságának sugarai áttörnek a lelkemen. Az új nap! A régi félrehúzódik.

²³³ Ahogy érzem... ahogy a halandó vér átáramlik a testemen, érzem, ahogy a Szent Szellem hullámozik mögöttem: „Kelj fel, és világosodjál!”

²³⁴ Valami azt mondta: „Billy Branham, öregszel, gyengülsz, a vállaid görnyednek, a hajad őszül és hullik.” Így igaz. Sötétség, nagy sötétség a földön!

²³⁵ De, „kelj fel és világosodjál”! Érzem, ahogy leszáll és hullámozik Jézus Krisztus dicsőséges Evangéliumának Világossága, amely engem új teremtménnyé tett Őbenne. Várom azt a napot, ámen, az új napot. Nem tudom, hogy mit hoz a jövő. Nem tudom, mit tartogat számomra 1964, hozhat bármit, de én fogom a kezét annak, Aki az örökkévalóságot a kezében tartja, Aki az Örökkévalóság. Ámen.

²³⁶ Ábrahám tudta, hogy Isten fel tudja támasztani, ezért bízott Benne.

²³⁷ Tehát az új évre határozd el, hogy az Ő Igéjével maradsz és azzal, amit megígért, mint ahogy mások is tették, – a Kiválasztottak – az ő napjaikban, ha úgy érzed, hogy láttad Jézus Krisztus Világosságát, mely áttört rajtad is, az Ő nagy Szent Szellemének megnyilvánulását ezekben az utolsó napokban! És emlékezz, ne feledd, maradj ezzel, amit Ő tett! Te a Választottak közé tartozol; és mint ők, a Választottak más időben, mint Ábrahám, amikor látta ezt, akkor az teljesen ellentmondott a tudományos bizonyítékoknak. Noé látta és az teljesen ellentmondott a tudományos bizonyítékoknak. Mózes látta, és teljesen ellentmondott a tudományos bizonyítékoknak. Ezek az okos korok voltak, melyek elmúltak; de a Választottak, akik látták, szilárdan megálltak! Ámen.

²³⁸ A jövőre nézve pedig álljunk meg szilárdan az ígéreten! Isten tette azt, Istenen múlik, hogy végigvigye. Én csak követem a ritmust. Amikor lejár az idő és azt mondja: „William Branham számára lejárt az idő a földön” – akkor én megyek a ritmussal. Aztán újra felkelek a ritmussal. Halleluja! Ő az Aki dobol, üti fel és le, és újra fel. Ez Isten ritmusa: „Feltámasztom őt az utolsó napon. Aki hisz Énbennem, Örök Élete van. Aki hallja az Én beszédemet és hisz abban, Aki elküldött Engem, annak Örök Élete van; és soha nem megy az ítéletre, hanem átment a halálból az Életre.” Követni fogom az Ige ritmusát. Ámen. Nem a szívem ritmusát; az Ige ritmusát! Nem számít, mi az, ha a szívem nem dobog az Igével, akkor a szívem téved. Ámen. Mert Ő az Ige! Ámen. A Biblia mondja ezt nekünk, Isten Igéje.

²³⁹ Idefelé jövet hallgattam egy műsort, Billy és én, nemrég. És ez a Biblia... a próféciák órája... Hogy is hívják? Valami a próféciáról. A *prófécia hangja*. Valójában ez a hetednapi adventistáké. Négy vagy öt különböző nevük volt. Milleriták voltak kezdetben.

²⁴⁰ Ők voltak azok, akik azt mondták, ott egy összejöveten, hogy azt állítom, hogy én vagyok Jézus Krisztus, hogy a Szent Atya van felettem, az a Tűzoszlop, és én vagyok Jézus Krisztus. Történetesen az egyik barátom ott állt a kis összejövetelükön, felállt és azt mondta: „Bizonyítsák be, mert ide fogom őt hívni! Szeretném, ha meglátnák, hogy volt-e valaha, hogy ezt állította.” Látjátok, és ehhez hasonló. Különbőféle vallásgyakorlatokról és egyebekről beszélt a földön.

²⁴¹ Tudják. Egyszer én is összeakadtam velük ebben a *sabbat* témában. Ők a régi napot tartják, ami elmúlt. A Szentlélek a mi sabbatunk. A Biblia mondja így: „Jöjjetek Énhozzám mindnyájan, akik elfáradtatok és meg vagytok terhelve, és Én sabbatot adok a lelketeknek.” Nem egy „napot”. Pál azt mondta: „Féltelek titeket, akik a napot tartjátok.” Látjátok, így van. Igen, uram. „Megvan a nyugalma” – Zsidókhöz írt levél 4 – „Isten népének, a szombat megtartása. Mert mi, akik bementünk az Ő nyugalmaiba, megszüntünk a saját cselekedeteinktől, ahogyan Isten is megszünt az Övéitől.”

²⁴² De a szószólójuk, nemrég... Jó program, nekem semmi bajom velük. Mindent megtennék, hogy segítek nekik. Egészen megbocsátok nekik, amiért ezt mondták, mert tényleg mondtak valamit, ami nem volt helyes. De semmi baj. A tanításuk ugyanolyan, mint a Jehova tanúinak és a Keresztény Tudománynak és az összes többi irányzatnak, látjátok, ugyanaz. De figyeljétek meg, ők is ugyanolyanok, mint bármely más szervezet, úgy gondolom, nem rosszabbak, mint a többi. Az Igének mindig igaza van, látjátok, igazolni fogja Magát, hogy igaz. Figyeljétek meg!

²⁴³ De miközben beszélt, a férfi azt mondta: „Megvan az *Év könyve*.” Ez az író, ó, mi is a neve, a szószólójuknak? Elfelejtettem, hogy pontosan hogy is hívják. Ő tartott beszédet a Keresztény Üzletembereknek itt Seattle-ben, nem is olyan régen a Világkiállításon. És azt mondta, a bemondó azt mondta: „Ez az ember írta a könyvet, az idei év legkiemelkedőbb könyvét.” Nem értek egyet.

²⁴⁴ Idén is a Biblia az *Év könyve*! Ez a világ Világossága! Ez Maga Isten. A Biblia az *Év könyve*. 1964-re a Biblia a mi Könyvünk. És az elkövetkező évekre is a Biblia a mi Könyvünk. Minden előző évre, ami elmúlt, ez az elmúlt évek Könyve, az eljövendő évek Könyve, és ez az Örökkévalóság Könyve. Kinyilatkoztatja, hogy ki Isten. Igen, kinyilatkoztatja Istent. Minden eljövendő évre, ez az *Év könyve*. Amikor a Biblia mond valamit, az ígérete igazolva van, egy nap eljön az Örökkévaló. A Biblia adja nekünk ezt az ígéretet, amikor azt hallod a Bibliából, hogy lesz egy nap, amikor eljön Jézus. És ahogy ma mondom...

²⁴⁵ Most zárnom kell, mert már két órája itt vagyok, látjátok, pontosan.

²⁴⁶ Nézzétek, ha a Biblia beszél nekünk ezekről a dolgokról, melyek következnek, beszél mindezen időkről, melyeken átmentünk, Noé napjait megjövendölte, az összes többit is, a Szentírás megjövendölte. Luther Márton napjait is megjövendölte, Wesley napjait, a pünkösdi napjait, ezt az órát, amelyben élünk megjövendölte, minden pontosan úgy történt, akkor... Mi ez? Ez Isten mondott Igéje, melyet Isten igazol, és ez teszi azt az óra Világosságává. Látjátok, pont' úgy, mint a Nap. Az Ige, Maga az Ige akkor lesz a Világosság, amikor igazolva van arra az időre, amihez tartozik. Látjátok, amikor igazolást nyer, akkor lesz az óra Világosságává.

²⁴⁷ János volt a Világosság, ő több Világosság volt, mint ami Illésnek és a többieknek volt. Illés... Ő nem Illés Világossága volt, de ő Illés volt egy másik formában, igazolva a Világosságot. Látjátok, az volt. És amikor Jézus eljött, azt mondta: „Egy ideig ragyogó és fényes Világosság volt. Szerettetek az ő Világosságában járni.” Értitek?

²⁴⁸ János pedig azt mondta: „Nekem most el kell halványulnom. El kell mennem, a Világosságom nem ragyog tovább. El kell mennem. Neki kell növekednie. Ő a Világosság.”

²⁴⁹ Ő azt mondta: „Én vagyok a világ Világossága.” Ámen. Így van. „Ugyanaz tegnap, ma és mindörökké.” És Ő még mindig a világ Világossága. És mi Ő? „Kezdetben volt az Ige, és az Ige Istennél volt.” Miért volt Ő a világ Világossága? Ha úgy jött volna, hogy azt mondja, hogy Ő a Messiás, de nem azt tette volna, amit a Biblia szerint majd a Messiás tesz, akkor nem Ő lenne a világ Világossága. Látjátok, az igazolt Ige az, ami a világ Világosságává teszi.

²⁵⁰ És ebben az órában, amelyben most élünk, ennek az órának az igazolt Igéje. Pünkösdiek, azt mondjátok, hogy „a nyelveken szólás” és így tovább. Az volt a pünkösdi napja, akkor az volt az óra Világossága. Látjátok, ez egy másik nap. Ő ma az óra Világossága.

²⁵¹ A hetedik gyülekezeti kor; minden kihunyt, Krisztus kívül van. A Hold azonosítja, mindaz a sötétség eljön a földre. A Világosság, amely most tör elő, elkezd megmutatni, hogy mi fog történni. El fog pusztulni, és a Világosság be fog jönni és elpusztítja. És a szentek fogják örökölni a földet, a szelídek öröklük a földet. A Föld... a Hold sötétsége el lesz véve. Az éjszaka sötétsége el fog múlni, a sötétség a halállal és hitvallásaikkal, és távol Isten Igéjétől, elferdített dolgok, amiket mondanak. És a Világosság elő fog törni azon a napon.

- ²⁵² És emlékezzetek, amikor a teljes Biblia... Figyeljete, befejezésül! Amikor ez az egész Biblia teljes egészében igazolva lesz, akkor lesz Örök „Shalom”, Örök Béke. Értitek?
- ²⁵³ Ő eljött és azt mondta: „Békesség a földön, jóakarat az embereknek!” De a világ nem fogadta el, látjátok. Értitek? Ő békesség volt mindenkinek, aki békéért jött Hozzá. Békesség a földön, jóakarat az embereknek. Ő volt a Békesség az új év kezdetén, Isten új napján. Miért? Mert Ő volt annak a napnak az igazolt Világossága. Értitek?
- ²⁵⁴ De van még több Ige is, ami igazolva lesz. Még több Igét is igazolnia kell. És amikor az utolsó Ige is beigazolódik, igazolva lesz inkább, akkor a halál elnyeletik a győzelemben és a Krisztusban meghaltak feltámadnak, el fog érkezni a Millennium, és egyetlen nagy Békesség, „Shalom” lesz. Élünk azért a napért, testvérek, azért az egy nagy Shalom-ért!
- ²⁵⁵ Emlékezzetek, a Biblia minden bölcsesség forrása, és a jövő minden reményét magában hordozza. A Gyülekezetnek: „Shalom!” Imádkozzunk!
- ²⁵⁶ Kis csoport, ami most jelen van itt, már két órát töltöttem ezzel a kis újévi üzenettel; nagyon türelmesek voltatok. Van-e itt ma délelőtt, vagyis inkább ma délután valaki, akinek nincs meg a „Shalom”, az a Békesség, ami szólt, Istennek az az azonosított Igéje, amikor az Igével eggyé válsz? Amikor... Ha a Biblia állít valamit és te azt mondod, hogy „nem, aligha hiszem, hogy ez igaz”, akkor neked nincs meg a „Shalom”. Nem vagy békességben Istennel, mert az Ő Igéje mond valamit és te nem értesz vele egyet.
- ²⁵⁷ És ha az Ige azt mondja, hogy „Shalom, Békesség” és benned megvan ez a Békesség, hogy minden Igére, amit Isten mond, „ámen”-nel tudsz felelni és hiszed Azt. És amikor látod igazolva, azt mondod: „Ámen, ez az Ige!” De vajon egy hitvallás, egy világosság, egy hamis világosság, a világ átsuhan-e a tükröződő világosság árnyékába, hogy elsötétítse azt? Valamilyen hitvallás, hogy azt mondja: „Nem, én úgy hiszem, hogy az valami más dologra volt. Az egyszerűen nem ezt jelenti” – pedig az Ige úgy mondja. Azt az árnyékot követed, vagy a Világossággal együtt jelensz meg?
- ²⁵⁸ Itt és a szalagon, bárki, aki hallgatja, gondolja végig egy pillanatra! És ha van itt valaki, aki szeretné, akinek nincs meg ez a Világosság, felemelné a kezét, hogy azonosítsa magát, hogy kész ma ebben a Világosságban járni? És ha van valaki a földön, ahová ez a szalag eljut, akinek Ez nincs meg, felemelné-e a kezét Istenhez épp’ ott, ahol...? Kapcsold ki a lejátszót egy pillanatra, amikor imádkozunk, térdelj le, és mondd: „Uram, Istenem, kételkedtem, én... én ezt tettem. Azt gondoltam: 'Hát, mivel az egyház azt mondta, hogy nem lehetnek olyan dolgok, és ez nem lehet.' De látom, hogy meg van ígérve a Bibliában és túl sok mindent látok. Maga az ég is kijelentette. És ezek a dolgok, amiket mondanak, pontosan úgy történnek. És Isten az égben ugyanezt hirdeti. Tehát, én most meg szeretném kapni. Hadd jöjjön a szívembe Isten Igéje és hadd kerüljek bele abba a ritmusba! Ne azt hallgassam, amit az egyház vagy a prédikátor mond; hanem hadd kerüljek bele az Ige

ritmusába, és hadd lássam, amit Az mond! És hadd hozza el hozzám, Isten eme nagyszerű szimfóniájában az Ő akaratának lüktetését az életemben!”

²⁵⁹ Mennyei Atyánk, most hozunk Hozzád minden kezét, amely fent van, mindenhol. És Isten Szentlelke hozza el nekik az Ige ritmusát és Annak Igazságát, hogy most Isten fiaivá és leányaivá formálódjanak és Isten Világosságának visszatükröződései legyenek a földön! Legyenek a megnyilvánult Ige, hogy a férfiak és asszonyok úgy éljenek, ahogyan Jézus élt, és hogy higgyenek Isten minden Igéjének, és úgy éljenek általa, ahogyan Ő is tette, mert azt mondta: „Nem csak kenyérrel él az ember, hanem minden Igével, mely Isten szájából származik.” Nem csak néhány Igével, az Ige egy részével, hanem „minden Igével, mely Isten szájából származik”.

²⁶⁰ A Mózes idejének Igéje nem működött Jézus korában. Az apostolok napjainak Igéje nem működik a mai napokban. Ez egy erre a napra ígért Ige. Ők maguk mondták és a Szentlélek által mondták, hogy mi fog történni az utolsó napokban, hogy az egyházak vakmerők, felfuvalkodottak lesznek, hogy felemelkedik a szajha és a paráznák pontosan vele lesznek, és hogy elsötétítik a földet. És az utolsó gyülekezeti korban, Laodiceában Jézus teljesen külön lesz az egyháztól.

²⁶¹ Ó, Uram, hadd maradjak Vele, az Igével! És mutasd meg az Ő Világosságát mindannyiunkon keresztül, ahogyan elszántan elindulunk ebben az új évben! Nem tudva, hogy mit tartogat ez az új év, de mi Őbelé kapaszkodunk, az Igébe, Aki ismeri az egész Szimfóniát az elejétől a végéig. Ő ismer minden mozdulatot és minden elágazást. És Urunk, mi csak Őt figyeljük, Őrajta, az Igén tartjuk szemeinket. Aztán amikor látjuk, hogy ezek a dolgok megjelennek, akkor tudjuk, hogy pontosan az Ige ritmusában vagyunk. Add meg, Urunk! Ments meg minden elveszett lelket, aki... itt, és mindenkit, aki hallja a szalagot! Rád bízunk őket, a Te országodért, Jézus Krisztus Nevében. Ámen.

²⁶² Nos, van egy... Örülök, hogy ma reggel itt lehettem veletek. Szóval, most pontosan két órát voltam, mióta elkezdtem, háromnegyed tizenegyől háromnegyed egyig. Mondtam Médának, hogy fél kettőre visszaérek. Nos, mi nem hiszünk a gyorsajtásban. Úgy gondolom, hogy nem lenne szabad azt tennünk, látjátok. Tehát, köszönöm nektek. Most azt akarom mondani...

²⁶³ Terry kikapcsolta a magnóját, mert az a szalag lesz az, amit kiadunk. Azt hiszem a tiétek még mindig be van kapcsolva, ami rendben van, mert én most a gyülekezethez fogok szólni.

²⁶⁴ Nagyra értékelem mindnyájatokat itt. És sokszor úgy gondolom, hogy ez egy kis pihenés számomra, hogy idejöhettek a puszta mélyére, ahogyan ezt nevezem. Visszajövök a pusztán keresztül, egészen idáig, és körülnézek, látom itt ezt a kis csoportot a fák alatt, közvetlenül a folyó mellett. És most a folyó keleti oldalán vagyunk. Bízom benne, hogy Isten megáld titeket, minden egyes személyt. Isten Shalom-ja legyen veletek! Ez az Ő békessége.

²⁶⁵ És igazán sajnálom, hogy így itt tartottalak benneteket, de csak azért, hogy ezt felvegyük. Ha az Úr is akarja, erről fogok beszélni Phoenix-ben vasárnap délután. Aztán hétfőn elmegyek, kis, rövid összejövetelekre, és így tovább. A szívemben elhatároztam, hogy ebben az évben, ha az Úr is akarja... Én csak vágtam és téptem, jobbra-balra. Értitek?

²⁶⁶ És mindannyian tudjuk, hogy ez az azonosítás. Tudjuk, hogy mi a Harmadik Húzás. Mi mind, mindannyian megértjük. Na most, nektek megvan, meglesz a szalag. Értitek? És azt hiszem, hogy egy kis ideig szunnyadni fog, amíg az üldöztetés nagy órája el nem jön. Akkor lesz ez. Az szólni fog. Meg fog nyilvánulni, pont' mint az öt közvetlen jel, hiba nélkül, tökéletesen. És most azt gondolom, csak várjunk, látjátok, nézzük meg, hogy mit végzett! Most visszamegyek, újra ugyanúgy, keresztül-kasul, hogy megtudjam.

²⁶⁷ Megpróbálok majd minden este rövid összejöveteleket tartani, korán végezni. Csak úgy harminc percet venni, és mondani valamit az isteni gyógyításról vagy valami ilyesmiről. És amikor újra készülök felvételt készíteni, akkor vagy elugrok ide a puszta mélyére, vagy felmegyek az imaházba, vagy valahová, ahol felvételt lehet készíteni, ahol egymás között lehetünk, és elmondhatom, amit csak szeretnék. De látjátok, Jézus...

²⁶⁸ Emlékezzetek! Látjátok, nekem figyelnem kell, amikor láttam, hogy ezek az emberek csak úgy, teljesen arrogánsan elsétálnak, azt hiszem, ma reggel megpróbáltam ezt kifejezni. Ez egy nagy sötétség rajtuk. Nem tehetnek róla. Én megbocsátok nekik, látjátok, hogy nem figyeltek. Látták azokat a dolgokat, amiket Isten tett, mégsem figyelnek. Továbbra is azt imádkozom: „Istenem, bocsáss meg nekik!” És ezt szívemből mondom. Nem azért mondom, mert a Mesterem ezt mondta, hanem először érezni szeretném a szívemben, hogy tényleg így van.

²⁶⁹ Nem szigetelem el magam az emberektől. Nem akarom ezt tenni. Értitek? Mert én... van egy Üzenetem számukra; az üdvösség. Ki kell mennem közéjük, látjátok. Megyek a háromság hívókhöz, metodistákhoz, baptistákhoz, lutheránusokhoz, pünkösdielkekhöz, hetednapos adventistákhoz és mindenki másához. Mert arra törekszem, hogy megmentsem azt, ami elveszett, ha tudom; hogy behozzam, hogy megmutassam nekik a Világosságot. Az Úr legyen veletek!

²⁷⁰ Itt tartottam az első néhány kis összejövetelünket. Nem tudom, hogy megvan-e nektek, vagy sem, itt van a program. Ha néhányan közületek... itt hagyom, ide helyezem. A pásztor majd felolvassa nektek, hogy hol fogunk találkozni, ha az Úr is akarja. Ez az; ha az Úr akarja. Nincs vezetésem ezekre, egyszerűen csak megyek, hogy próbáljam megtenni, amit csak tudok. És ha vannak olyan szeretteitek ott a környéken, akik szeretnének eljönni az egyik összejövetelre, akkor írjatok nekik egy levelet és mondjátok meg nekik, hogy jöjjenek el az egyik ilyen összejövetelre!

²⁷¹ Isten áldjon meg titeket! Jó volt látni benneteket, Stricker testvéréket és mindnyájukat, akik itt vagytok. Néhányuknak még a nevét sem tudom. De ismerlek

titeket a Szent Szellem bizonyága által, hogy a testvéreim vagytok. Szeretlek és tisztellek titeket. És olyan nagy öröm, hogy itt lehetek veletek.

²⁷² És tudom, hogy ebédet készítettetek itt, lesz egy kis közös ebéd. Bárcsak itt maradhatnék! És tudom, hogy ez jó. Tudom, hogy nálatok vannak a legjobb szakácsok a vidéken. Tudom, hogy így van. De valószínűleg hamburgert kell ennem, ha elmegyek. De egyébként, megbeszéléseim vannak, amiket el kell intéznem. Az időm be van osztva, egy kicsit *itt*, egy kicsit *ott*. Biztos vagyok benne, hogy mindannyian megértitek. Nem azért, mert nem szeretnék maradni. Isten tudja ezt. Nem jönnek le ide... Értitek?

²⁷³ Valaki azt mondta: „Lemennél oda, hogy harminc embernek prédikálj, amikor tízezer embernek is prédikálhatnád ugyanazt?” Természetesen. Ez semmit sem számít, a méret. Azt akarom látni, hogy hol fogadják.

²⁷⁴ „Ne dobjátok gyöngyeiteket a disznók elé! Megfordulnak és eltapossák azokat, aztán megfordulnak és széttépnek titeket.” De, ne dobjátok oda a gyöngyeiteket!

²⁷⁵ És úgy érzem, hogy amit itt mondok, az nem disznók elé vetett gyöngy. Hiszem, hogy itt megmutatom a gyermekeknek az ékköveket, amik hozzájuk tartoznak. Értitek? Hol találják meg néha a drágaköveket? A sárban és a koszban.

²⁷⁶ Megfigyeltétek már a liliomot, hogy honnan jön? Egyenesen a tó nyálkás gödrének aljáról. És küzd, éjjel-nappal, hogy kijusson a fényre. De amikor egyszer eljut a fényre, kivirágzik és a legszebb virág lesz, ami csak létezik. Ilyen a liliom. A föld szennyéből, a föld porából jön elő, a mocsokból.

²⁷⁷ Ez az, ahol a drágaköveket találják, beburkolva itt kint, a nemzetnek ebben az arany-államában. Hol találjátok az aranyat? Lent a koszban. Hol találjátok a rubintokat és a drágaköveket? A sárban és piszokban. Pontosan így van. Mindannyian onnan jövünk, a világ szennyéből és mocskából. De ezek itt...

²⁷⁸ Én aranyásó vagyok. Mit csinál egy aranyásó? Aranyat keres. Aztán, ha megtalálja, megtisztogatja. Aztán kikalapálja, megolvasztja és elkészíti.

²⁷⁹ Ez az aranybánya. Értitek? Én *itt* keresgélek, állandóan, gyönyörű drágaköveket, látjátok. Megtalálom őket itt, valahol a porban, megtisztogatom őket és azt mondom: „Uram, itt vannak. Itt van egy testvér. Itt egy újjászületett keresztyén. Itt van egy kedves, fiatal hölgy. Itt van egy kedves, középkorú, idős, vagy fiatalasszony” – bármi is legyen. „Itt vannak, Uram. Ők a Te ékköveid. Tedd őket a koronádba, Uram! Így fognak ragyogni örökkön-örökké.”

Amíg újra találkozunk: „Shalom!” Isten békessége legyen veletek!

²⁸⁰ Rendben, pásztor, gyere! Rendben. Isten áldjon meg titeket. És mindannyiótokkal találkozunk egy kicsit később.